травень 2000 р.
May 2000

ПРОМІНЬ
promin

40

ліття
years

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXX ТРАВЕНЬ Ч. 5
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@bestnet.org

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXX MAY No. 5

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-572-9626

Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
E-mail c/o promin@bestnet.org

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

ЗМІСТ CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Мати Героїня ..... Heroric Mothers
4 Вшанування матерів ..... Honouring Mothers
6 Очі матері ..... My mother's eyes
8 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
9 Руки ..... The Touch That Spans Our Lives
10 Я любила і досі люблю діти і квіти ..... Children and Flowers
12 Вісті з Централі ..... News from the National Office
14 Музичні інструменти ..... Musical Instruments
17 Духовість ..... Spirituality
18 Нашим Дітям ..... For Our Children
19 Листи до Редакції ..... Letters to the Editor
20 Громадська Хроніка ..... Community Events
31 Ювілейний Фонд ..... 40th Anniversary Fund
32 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня
Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Весна приносить нам чудові свята і пов'язано з тим безмежні радощі. Ми велично стрічаємо Воскресення Ісуса Христа, беручи участь в усіх зворушливих Службах у підготовці до цього радісного свята. Рівнож з глибокою повагою і вдячністю вшановуємо своїх матерів.

В цей час ми згадуємо матерів із біблійних часів, визначних матерів героїнь української історії, матерів які поселившись в новій країні Канаді переборювали різні труднощі, та і матерів, їх нащадків.

Всі вони ніколи не забували і не забувають основні прекмети материньства, а це: любити, виховувати, научати і бути гідним прикладом своєю поведінкою, словом і ділом. Це найбільший скарб, який ми можемо залишити нашим дітям.

Коли беремо ці прикмети під увагу, чи то відносно нашої церкви, нашого суспільстав чи нашої родини, мусимо все пам'ятати що наші діла більше впливають на тих навколо нас як наші слова. І тому все потрібно поводитися так, щоб ніколи не було розбіжності між словом і ділом.

Пригадаймо собі слова Шекспіра

"This, above all, to your own self be true, for it follows as the night the day, you can then be false to no one".

William Shakespeare

Значить, „якщо будеш вірний сам до себе, тоді само собою, так як ніч приходить після дня, не зможеш бути не вірним до інших".

Це, властиво, є один із найважливіших прикладів, який конечно потрібно передати нашим дітям.

Сердечно вітаю всіх матерів, та бажаю всім МНОГІЇ ЛІТА!

Ярися Сушко

In May, spring is in full bloom around us. We become reacquainted with the vibrant, colourful life which was obliterated by the cold winter, for what seemed like an eternity in some parts of the country. Spring is rebirth, the peak of nature's cycle, God's creation revisited. Spring is also the season in which we celebrate one of our Lord's most incredible creations, perhaps the most important: Mothers. Bearers of life, foundations of love, a warm voice and a gentle hand of comfort, eyes that know and understand without a word. All given in abundance and without expectation or price, a bottomless well of love.

One of the biggest tragedies for a mother is the inability to provide for her child. Last month we remembered the nuclear disaster at Chernobyl. We are all aware of the orphans who will grow up without their own biological mother's love, and who hope and pray each day that another may wish to love them. There are also countless children whose health was dramatically affected by the explosion and whose parents cannot afford to provide them with proper medical treatment or even the basic necessities of life. A mother's heart wrenches at the thought of her child suffering from hunger or pain or unhappiness, revealing that the special joy experienced by a mother at the love of her child is also mirrored by an especially intense kind of pain in the face of her child's suffering.

Each of us knows that our mother is the best mother in the world to us. No one will argue that. In return, we offer our unconditional love, our prayers for their health and contentment, and our smiles to warm their hearts with joy. And to our children, we carry on the tradition of our Ukrainian mothers before us, instilling them with love and respect for culture, family and church. Happy Mother's Day!

Oksana Arsenault

МАТИ ГЕРОЇНЯ

Реферат на свято День Матері

Оповідає нам історія, що колись давно, около дві тисячі літ тому жили в старинному Римі два брати Гракхи - Тиберій і Гай. Вони були визначними політиками і громадськими діячами. А в тих часах нарід був поділений на кляси - на багачів і бідних, нуждарів-плебеїв та рабів-невільників. Багачі жили в розкошах. Найбільше кривди зазнавали раби-невільники, які були власністю тих багачів.

І от ці брати - Тиберій і Ґай - виступили проти такого ладу, осудили його як суспільну несправедливість в державі і що такий лад може довести державу до упадку. Як добрі сини своєї країни, вони боліли над долею цілої країни, бажаючи помогти їй. Через їх заклики прийшло тоді до заворушення а враз з тим до зміни державного ладу, хоч обидва брати згинули геройською смертю в часах повстання.

Коли часи змінились на краще, нарід не забув своїх визволителів, прославив їх як своїх оборонців і поставив в їх честь пам'ятник. Але поставив також пам'ятник їх матері Корнелії.

Їх мати була дочкою славного римського полководця Сціпіона Старшого. Цілий римський народ знав, що брати Ґракхи стали оборонцями народу тільки тому, що у них була розумна і велика мати, яка приділила найбільшу у своїм житті увагу вихованню своїх синів. На цім пам'ятнику Корнелії знаходиться напис з трьох слів:

„Корнелія - Мати Ґракхів"

Бо чи могла бути більша честь для неї, як бути матірю Ґракхів?

Якою матірю була Корнелія й як дбала про свої діти, посвідчить ось така одна подія з її щоденного життя: Одного разу прийшла до Корнелії її товаришка Фульвія, дуже багата з аристократичного роду дама. Вона зявилась в домі Корнелії в золотих перстенях, нараменниках, дорогих коралях і навіть на пальцях ніг мала золоті перстені з діямантами. Побачивши Корнелію в скромнім убранню почала їй дорікати:

- Корнеліє, ти дочка Сціпісна, а виглядаєш, як убога мужичка. Чому не вбереш своїх прикрас? Де твоє золото і самоцвіти? Чи в тебе їх немає?

- Чому немає - відповіла Корнелія - маю!

- Чому ж тоді не вбираєш їх на себе? - допитувала далі Фульвія.

Всміхнулася Корнелія і каже: - Моїх дорогоцінностей не можна вбирати на себе, бо вони живі і завжди при мені. Вони ходять, бігають, скачуть, говорять...

- Чи ти жартуєш? Покажи мені їх! - домагалася Фульвія.

- Дуже радо - сказала Корнелія і відхиливши двері кімнати закликала обидвох своїх синів.

До кімнати увійшли два прегарні хлопці. Один юнак літ чотирнадцяти, другий п'ятилітній хлопчик. Вони ввічливо вклонились гості і пригорнилусь до своєї мами.

- Ось мої дорогоцінности! - сказала радісно Корнелія. - Чи може бути щось краще, миліше і дорожче?

Засоромилась Фульвія. Вона призналa в душі, що справді немає нічого кращого, як чемні і добре виховані діти. Відтоді вона вже не хвалилась своїм золотом і сама почала дбати про виховання своїх дітей.

В українській історії за княжих часів і часів козаччини ми маємо сотки подібних випадків де матір заслуговує на те, щоб їй поставити пам'ятник, а навіть і за наших недавніх часів маємо такі історичні постаті матерів, як Олена Пчілка, мати Лесі Українки, Марія Франко, мати Івана Франка, яка мала великий вплив на його світогляд та багато інших, менш відомих, які дали світові, а зокрема своїому народові великих синів і доньок.

Героїзм материнства полягає не у відважних подвигах, але вмілім вихованню доньок і синів, що уміли б жити не лише для власних вигод та інтересів, але щоб вони, попри свої життєві успіхи були також пожиточними членами суспільства.

Материнство в наших часах має велитенське виховальне завдання. Дім і родина це основа суспільства і можна тут зужити відому філософію, що який дім така й родина, а яка родина такий і нарід. А найбільшу ролю в цім домі відограє мати, бо вона надає йому характеру, творяче це родинне огнище.

Кожна доба у світі має свої проблеми і коли тодішні часи, як жила мати Гракхів були часи невільництва, проти якого треба було боротись, то в наших часах ми маємо інші проблеми -- проблеми атомічних бомб, з якими бавиться світ в застрашуючий спосіб, небезпека комунізму, що простягає свої хижацькі руки поневолити вільний світ.

А наші ж материнські завдання як українок? Живемо в широкому світі поміж ріжніми народами, відділені тисячами миль та океаном від землі батьків наших України і нам дорога наша національна честь, наш родовід і слава предків. Не байдужа нам і доля нашого народу, який живе сьогодні окупований, поневолений Москвою з ладом страшного невільництва. І наші завдання, як матерів у широкому вільному світі є дуже великі. Ми мусимо виховати наших дітей насамперед на людей культурних, релігійних а разом з тим національно-свідомих, які, так як і сини Корнелії мали б відвагу і честь ставати в обороні правди того народу, з якого лона вони вий-шли і за ту правду змагатись.

Не прикраси і золото, не дорогі убори і дорога домашня обстановка становитимуть наші гордощі, але хай би ними були наші діти. Нехай наше свято День Матері стає не лише символом радости приймати почести й признання, але щоб ми навчилися, що ті почести треба заслужити собі не звичайними родинними обов'язками, але посиленою, пляновою працею виховання. Дехто уважає вихованням те, коли діти віддати до вищих шкіл, щоб вони осягнули вищу освіту і що ця наука коштує нас гроші. Висока освіта і виховання це дві окремі справі, які можуть себе лише взаїмно доповнювати. Є люди з дуже високою шкільною освітою, але без виховання, без тої змалочку умілої науки, що вчить добра, любові, поведінки, що будує гарний характер. І лише дім, а в нім мати має силу і можливости виховувати дітей, вчити їх бути благородними, чесними і примірними.

І лише не самолюбно виховані діти будуть шанувати все те, що шанують родичі. Для українців в Канаді сьогодні дорога українська справа, дорогі наші організації, які ми створили, дорога і наша церква, яку ми збудували, дорогою нам є рідна мова, письмо, дорогими є наші часописи, книжки -- вся багата наша література, музика, мистецтво -- все це що творить культуру народу. І які наші бажання супроти наших дітей? Ми хотіли б, щоб наші діти цікавились українськими справами, ми хотіли б, щоб наші діти належали до тих організацій і ще більше розбудовували їх, ми хотіли б, щоб наші діти були релігійними і ходили до тієї церкви, яка для нас є такою дорогою, ми хочемо, щоб наші діти говорили рідною мовою, поруч державної, щоб уміли вони читати свої часописі, щоб цікавились своєю літературою, щоб піддержували українські інституції.

І розумно виховані вдома діти все це пошанують, приймуть, наколи ми будем уміти їх виховати так, як Корнелія виховувала своїх синів і яка залишилась великою матірю великих синів прикладом для багатьох поколінь.

Нехай і наше сьогоднішне свято День Матері буде не лише звичайною формою, обов'язком дітей давати матерям квіти, але нехай наше свято пригадає матерям про їх відповідальну ролю у виховальній праці супроти своїх дітей, а дітям хай пригадає, чого ми матері бажаємо від своїх дітей, та якими ми хотіли б їх бачити і щоб наші

бажання стали для них заповітом. Тоді ми зможемо спокійно сказати, що ми наше місце матері вповні оправдали і що почерез великі перепони і труднощі йдемо витревало, щоб дати світові розумних людей, а українському народові великих синів і доньок, які завсіди високо будуть нести смолоскип своєї національної чести.

Цей реферат приготовила для Союзу Українок Канади Наталка Когуська

Вінніпег, Ман., 18 квітня 1958 р.

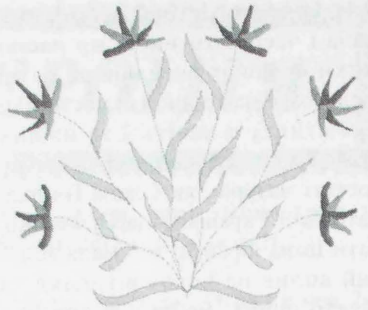

MAY - HONOURING MOTHERS

This lovely month of May gives us the opportunity to reflect upon some of the loveliest people upon this planet -- mothers.

The Orthodox Church always honours the Mother of God, Mary through whom salvation came to the world when she opened her being to receive and pass on the Gift of God, the Second Person of the Trinity -- God the Son, who through her became a human being without ceasing to be God.

Every mother is a type of Mary. Through her, a whole new universe -- full of promise and glory, passes from the realm of the possible into the manifestly real. For that is what each human being is -- a universe, echoing its Maker, God Himself.

What a blessed calling it is to be a mother! And to take part not only in the physical arrival, but also in the spiritual unfolding of the one who has arrived! There are many women (and men) who do that without having any biological children.

Mary left a timeless, blessed imprint upon Jesus in His humanity. So do all our mothers upon us. Let us thank God for them and ask Him to bestow upon them His abundant gifts so that they may rejoice in seeing the fruits of their love, their service, their sacrifice, their commitment.

Father I. Kutash

ТРАВЕНЬ - ВШАНУВАННЯ НАШИХ МАТЕРІВ

Чудовий місяць травень дає нам змогу застановитись над значенням для нас найкращих людей на цій планеті -- наших матерів.

Православна Церква високо шанує Божу Матір, Пречисту Діву Марію, через яку спасіння прийшло в світ, коли вона відкрила своє єство, щоб прийняти й передати світові Дар Божий, другу Особу Пресвятої Тройці -- Бога Сина, що через неї став Людиною, не перестаючи бути й Богом.

І кожна Мати -- це образ Марії. Через неї новий всесвіт, повний надій та Богоподібної слави, переходить зі сфери буття потенціяльного у сферу буття видимого, реального. Кожна людина -- це ж всесвіт, космос, який відображає Творця, Самого Бога.

Яке блаженне покликання бути матір'ю! І брати участь не лише в фізичній появі, але й у духовному розвитку особи, що прибула на світ! Є багато жінок (і чоловіків), що виконують це навіть не маючи власних дітей. Вдача Марії навіки блаженно відбилася на людській вдачі Господа Ісуса. Так буває і зо всіма нашими матерями. Подякуймо ж Богові за них і просімо щоб Він обдарував їх щедро всіма Своїми дарами, щоб вони раділи, бачачи плоди їхньої любови, їхнього безкорисного служіння, їхньої жертвенності та посвяти.

О. Ігор Куташ

LEGACY OF AN ADOPTED CHILD

Author Unknown

Once there were two women who never knew each other.
One you don't remember, the other you call Mother.
Two different lives shaped to make your one.
One became your guiding star; the other became your sun.
The first one gave you life, and the second taught you to live it.
The first gave you a need for love, and the second was there to give it.
One gave you a nationality; the other gave you a name.
One gave you the seed of talent, the other gave you aim.
One gave you emotions; the other calmed your fears.
One saw your first sweet smile; the other dried your tears.
One sought for you a home that she could not provide.
The other prayed for a child and her hope was not denied.
And now you ask me through your tears
The age old question through the years,
Heredity or environment -
Which are you the product of?
Neither, my darling - neither,
Just two different kinds of LOVE.

Submitted by Helen Scherbluk

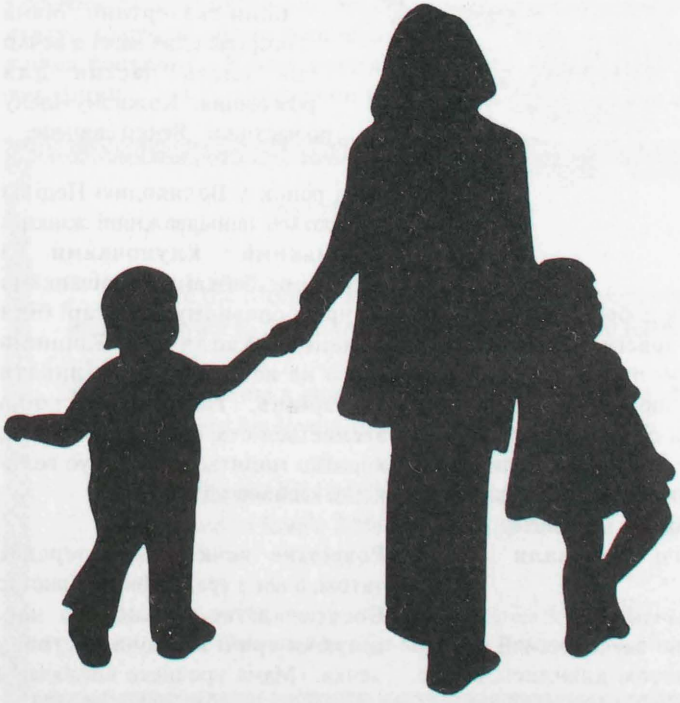

МАТЕРІ

Занудьгував я мамо, за тобою,
І сни про тебе в'яже тьма ночей:
Ти чайкою літаєш наді мною,
Голубкою сідаєш на плече.

Воркуєш про майбутні наші стрічі,
Тривожишся... не можу пригадать...
Так ніжно заглядаєш мені в вічі,
Як тільки може мати заглядать.

Ти мріла вік прожити з любим сином,
Але життя складалось не таким.
Турботи й сни гірким покрились димом,
Та я і сам згубився, ніби дим.

І тільки спогад збуджений, мов птиця,
Торкнеться ран підбитими крильми
Про юнь мою, що наче блискавиця
Згубилася за обрієм пітьми.

1950, Автор невідомий

ОЧІ МАТЕРІ

Знову весна у Ванкувері. Зарожевілись вулиці квіток японських вишень. Заяскравились парки різнобарвно розквітлими рододендрами, азаліями, тюльпанами й нарцизами. Напоїлось повітря пахощами гіяцінтів, вістерії, вузку та жасміну. Скрізь відчувається поди х весни.

У садку нашому, опріч такої ж гармонії кольорів і пахощів, віночками оповили клюмби незабудьки. Я кожного року чекаю їх появи, їх блакитного квіту. Тільки тоді приходить до мене справжня весна.

Незабудьки дорогі мені. Якось в листі мати моя надіслали мені з України малесенький пакетик з їх насінням. Я посіяла його й все чекала: чи зійдуть? Зійшли. Насівались. Щороку я розсаджую їх і чекаю, коли розцівтуть. Блакить їх личок нагадує мені ласкаві очі матері, такі рідні, такі дорогі, такі незабутні.

Пригадую їх веселими й радісними, коли вона мене маленьку підвела до ялинки, високої-високої до самої стелі. Ялинка виблискувала різними прикрасами й мерехтіла вогниками свічечок на ній. Це мабуть, була моя перша ялинка.

Я з зацікавленням оглядала велику ляльку й ведмедика під ялинкою, але не відважувалась торкнутись їх. Немов на сторожі, біля них стояв, майже на мій зріс, дідок у вілому кожусі й такій ж шапці, з пишними вілими бровами, вусами та довгою бородою. В одній руці він тримав довгу палицю, у другій маленьку ялинку. Та страх перед ним пропав, коли я помітила, що у нього такі ж добрі блакитні очі, як у мами. І зовсім осміліла, коли мама своїм ласкавим голосом запевнила, що дідусь цей добрий, що любить дітей, що це Святий Миколай. Таким він залишився назавжди для мене, хоч поза домом я бачила його у червоному одязі й скріз його називали Дідом Морозом.

А як радісно звучав мамин голос і якою теплотою дивились на нас, дітей, її ласкаві очі, коли будила нас раннім ранком у Великодню Неділю. Хоч церкви в нашому місті були закриті й скрізь чулося, що релігія опіум народу, наша роди на завжди святкувала Різдво й Великдень. Ковдрою завішувалось вікно, щільно закривались двері, щоб ніхто не почув, і напівголосом промовлялась молитва й тихенько споживались тради-ційні страви.

Цього ранку мама, як і завжди, засвічує свічку на бабі, що стоїть на дерев'яній різбленій тарілці. Чому цей солодкий високий хліб з полюкрованою головою називають бабою? Ще й досі мені незрозуміло. Барвисто виглядають крашанки на білій скатертині. Мама розрізає одне варене яєчко на шість частин для розговіння. Кожному члену по частинці. Яєчко свячене.

Над ранок у Великодню Неділю збираються найвідважніші жінки з маленькими клуночками з пасочками, бабками і крашанками на православному цвинтарі біля маленької каплички. Кошиків ніхто не несе, що не викликати підозріння. Немов спід гробів зявляється старенький священик, коротко молиться, посвячує великодні клиночки і зникає.

Розрізане яєчко мама передає татові, а він з традиційним Христос Воскрес вітає кожного з нас, цілуючи тричі й даючи частинку яєчка. Мама урочисто виглядає в

цей святковий ранок. А очі її променіють якимось особливим світлом. Великдень - мамине улюблене свято.

Згадуються мені також і зажурені мамині очі. Я вже школярка. Лежу хвора на запалення легенів. Тепер ми не живемо у власному домі. Нас, родину з шости осіб, виселили в одну кімнату й прохідний коридор. В кімнаті тільки тоді тепло, коли палиться в маленькій залізній пічці. На стіні біля ліжка, на якому я лежу, наморозь. Мама, одягнена в зимове пальто, все прикриває мене ковдрою і поїть гарячим чаєм з малиною. На курячий бульйон, яким лікар радив мене поїти, не було спроможностей. Мама кладе холодні компреси на моє гаряче чоло. Гладить мене по щоці. А її блакитні, добрі очі то усміхаються, підбадьоруючи мене, то час-од-часу блищать сльозою тривоги.

Пригадується мені мій випускний вечір. Я закінчила середню школу. Готуюсь до вступу до університету. Сьогодні збирається наша кляса востаннє. У всіх вигляд чепурний і піднесений. Намагаємось бути стриманими й серйозними. Час-од-часу потихенько сміємось, пригадуючи наші шкільні пригоди.

У цей святковий для нас день з нами наші учителі й батьки. Сьогодні зі мною тільки мама. радісно усміхається її обличчя й щасливо блищать її очі. Але іноді, на мить, вони наче захмарюються, дивляться на мене з тривогою. Я знала, що мама гордилась тим, що її первістка дуже добре закінчила школу. Але я також відчувала, що розлука зі мною буде нелегкою для мами.

Чи материнська інтуіція не підсказувала їй більше, що розлука прийде назавжди? Замість вступу до університету доля судила мені дорогу на Захід, до Німеччини. Молодь мого віку окупант насильно забирав на примусову працю. Одного ранку під'їхало вантажне авто. Наказано було всідати. На ньому вже були такі ж молоді дівчата як я Ніхто не плакав. Всі перелялкано дивились одна на одну. Моя родина вийшла на подвір'я і стояла непорушно. Не було тільки між ними батька. Він, немічний після хвороби тифу, не міг підвестись із ліжка.

Мама стояла немов скам'яніла. Тільки її права рука то піднімалась уверх, то вбік, хрестячи мене. А її очі, такі рідні, які блакитні, були широко розкриті й повні жаху й безпорадности.

Вирісши у глибоко релігійній родині, я знала, що хрест - це символ Христа, символ надії, охорони і захисту від усього злого. Отже, у важку хвилину безпорядности і невідомого, мама віддавала мене Йому під опіку. Вона не помилилась. Хоч не оминули мене жахи війни, але я залишилась живою.

Після того жахливого ранку я вже ніколи не побачила мами. Та доброта й ласка, радість і смуток її блакитних, як незабудьки, очей завжди зі мною. А весною, коли цівітуть ці квіти, що проросли з насіння, надісланого мені матір'ю з України, мені наймиліші в нашому садку.

Валентина Ревуцька
Венкувер БК

OUR MOTHER

You are the Mother I received the day I wed your son,
and I just want to thank you for the things that you have done.

You have given me a gracious man with whom I share my life,
You are his lovely mother, and I his lucky wife.

You used to pat his little head, and now I hold his hand.
You raised in love a little boy, then gave to me a Man.

Nadia Worobec (Toronto) received this verse from her daughter-in-law
Submitted by Ollia Karmanin (Toronto)

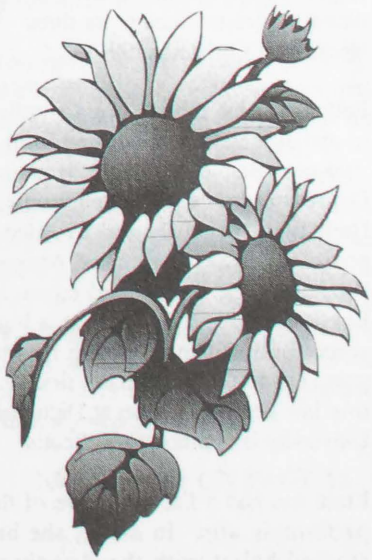

Жінки Постаті
Women of Influence

LESIA LUCIUK

Lesia Luciuk was born and raised in Regina, Saskatchewan, the daughter of Gerald and Cathy Luciuk. She set her standards early and high for community involvement and academic excellence, graduating from the bilingual program at Dr. Martin LeBoldus High School in 1994, where she received the Dr. Martin LeBoldus and David Gelinas Memorial Scholarships for academic achievement and extra-curricular involvement.

As a summer school student in the Petro Mohyla Institute Ukrainian Immersion program in Saskatoon, Lesia received the international Student Exchange Award made annually to the top two students in the program. Consequently she hosted a student from Kolomeya, Ukraine for 3 weeks and then travelled to Ukraine for three weeks over Christmas 1991-92.

Following high school, Lesia enrolled in and successfully graduated from a five-year Bachelor of Arts Honours Degree program in French studies. During this period she was awarded a position in the Residency Abroad Program where she worked as an English language assistant in a high school in St. Etienne, France for one year. Currently she is in the first year of a law degree program at Dalhousie University in Halifax, Nova Scotia.

Lesia has had a life long love of the performing arts. In dance, she has studied ballet with the Ritenburg Dance Studio and Saskatchewan Youth Ballet as well as being a ten-year veteran of the Tavria Ukrainian

Dance Ensemble of Regina. This Ensemble has travelled extensively, including a trip to Ukraine in 1996. Instrumentally, she plays violin and viola, having performed with the Vil'shanka Ukrainian Folk Ensemble and the South Saskatchewan Youth Orchestra. Lesia sings regularly in the Descent of Holy Ghost Ukrainian Orthodox Pro cathedral choir and performed with LeBoldus High School Performance and Honour Jazz Choirs between 1990-1994.

Lesia Luciuk has perhaps been the most exemplary in the interest she has demonstrated in community affairs and the leadership she has given to a wide range of community activities. She has been the Vice President and President of Saskatchewan Provincial Executive of CYMK-UOY. In Regina she has held various executive positions including president of the local CYMK-UOY branch. She served as the Youth Representative to the Regina Ukrainian Orthodox Housing Corporation Board of Directors. This past year, Lesia was chosen as the Youth Ambassador for Kyiv Ukrainian Pavilions in the Reginal Multicultural Council Mosaic Festival. Most recently she served in several capacities at the 51st Annual Convention of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada. Major accomplishments at this function included serving as the Mistress of Ceremonies for the Gala Banquet at this convention as well as chairing the CYMK-UOY sessions. At university, Lesia extended this leadership to her student circles where she was the student representative to both the Department of French as well as the Faculty of Arts.

Her linguistic skills, in Ukrainian, French and Russian, are being well applied in her career including her service as a Mohyla Institute Summer Program Monitor and more recently as a translation assistant at Cooperators and Crown Life Companies. In addition, she has worked as an archival researcher with the Centre for Franco-Canadian and Francophone Studies. Miss Luciuk has agreed to be the pre-manent representative from the U.S.R.L. to National U.C.C.

Submitted by Michael Zaleschuk
USRL National President
Regina SK

THE TOUCH THAT SPANS OUR LIVES

Whether seductive or friendly, protective or being protected, handholding is a gesture for all ages

It's a cliché, isn't it? Holding hands?

Maybe so. But when you're approaching old age, you think back to the things that thrilled you, thrilled you to the tips of your...your fingers. Like the pencil stripes on the door jamb to mark the height of a growing boy, you can mark the stages in your life with handholding memories.

I don't remember holding my parents' hands. My children probably don't recall holding my hand. My earliest memory of handholding comes from the skating rink. Sunday afternoons when the town turned out to spend three hours circling the arena ice to the music of Leroy Anderson and Johann Strauss. Rules said no "cracking the whip," no "choo-choo trains."

That left teen-agers with few options other than skating in circles for three hours. Even for zealots, this was too boring. The one big option was to skate with a girl. Every boy past 12 *wanted* to skate with a girl, but it was not an easy feat. First, the boy had to "check it out." He had to skate past the girl of his choice, oh, maybe 30 times or more, flaunting his skating ability and trying to sense whether or not she was receptive to a request from him to "hold hands." He finally skated up to her, held out his hand and hoped she would take it. If she did, the thrill was unforgettable. Her soft warm hand in his was like being handed the Hope Diamond. Conversation was likely out of the question. All a boy could feel was the warm hand in his as they circled the ice.

The next experience was the high-school dance. Sooner or later, they would play a Platters or Sonny James song and we would gather our courage to ask a girl to dance. And, whether she accepted out of politeness or a sincere desire to dance with us, the thrill of her hand in ours as we walked back onto the dance floor is as immediate today as the day it happened. It was our first realization that our strength grew from holding hands, that the two of us were more powerful than one. We hoped she felt the same way.

In our 20s, we fell in love. Handholding took on a *frisson* of excitement that combined love and sex. Our loved one's hand was the most beautiful thing we could imagine, even if she could palm a basketball. We're talking about the post-fifties here, and sex usually preceded marriage or even a serious relationship, but for a man in love, handholding was a powerful expression. It was a public act -- a profession of love and cooperation. Occasionally we were embarrassed: "Here I am trying to buy a new set of tires and she wants to hold my hand!" Holding hands was comfortable, even to those who tended to avoid public displays of affection.

Then we had children who demanded our attention. A father could not hold his child's hands long enough or securely enough. As long as their little hands were in ours, we felt they were safe. But we also realized why we couldn't remember holding hands with our parents. The child is busy absorbing the world. Its eyes are on the future. We were a shield. Holding a child's hand was a precious gift. A powerful responsibility. Their little hand in ours was a serene act, a bestowal of strength and peace.

Too quickly, the children grew up. We're older -- the grandchildren may or may not be a force in our life -- but our hands are still outstretched. If we are lucky, we have a wife or girlfriend who will still take that hand. It is a timeless act, a reaching out that does not ask that we be silver-tongued or that we even explain ourselves. It is touching. For sure, the act of holding hands can remind us of the span of our lives. And it is such a simple act. Such a powerful act.

CONTINUED ON PAGE 16

Я ЛЮБИЛА І ДОСІ ЛЮБЛЮ ДІТИ І КВІТИ

Дещо з милих і приємних споминів

Добродійка Наталія Фляк, Едмонтон, Альберта

Я ледве мала дев'ять років, коли мені померла моя найдороща і найлюбіша мама. Я часто ще й тепер на старості моїх років щирою молитвою і безмежною любов'ю прошу Бога про щасливе її упокоєння. Вона наповнювала мене, дитину, своєю материнською любов'ю і опікою і я тепер вір'ю, що вона цю безмежну любов і доброту вложила в мене, в мою істоту і я, такби сказати, стала спадкоємцею її любови і я, коли вже дозріла полюбила діти, не дивлячись на те чиї вони і хто вони.

Моя мама мала коло хати досить гарний квітник, бо вона дуже любила квіти. Я часто приглядалася як мама пильнувала їх. Вона поли вала їх водою. А може треба було якусь квітку прив'язати. Виполювала бурян, якщо такий зявлявся і мені накзаувала, щоб я без потреби не зривала квітів, бо вони це дар Божий для нас, і ми любуємося їх кольорами і запахами.

І я почала шукати, де я могла б показати мою любов до дітей і до квітів. Я жила в Тернополі на Україні на вулиці князя Константина Острожського і недалеко мойого мешкання стояв величезний триповерховий будинок, а на його верху видно було великий трираменний хрест, а під ним великими літерами на синьому тлі був напис „Фундація князя Константина Остожського". Цей будинок заіснував ще тоді, коли Галичина була православна. В цім будинку приміщувався між іншими Сирітський Захист, що ним керували Сестри Василіянки.

Я познайомилася з ними і почала відвідувати тих сиріт часто, я з ними бавилася, я їм байочки розказувала, я їм про Бога говорила, я їм показувала як класти на себе знак Святого Хреста і деколи солодощами частувала. Я з великою приємністю з ними перебувала. Я бачила, що вони люблять мене, а я їх ще більше.

Але з весною 1939-го року безпосередньо перед другою світовою ввійною я попрощался з моїми любими діточками-сиротами і виїхала до мойого чоловіка. Остапа, що був на Богословських студіях в Вілгороді в Югославії і тут я вже не мала змоги шукати дітей, бо це були неспокійні часи. І це заставило нас обоїх і родину отця Михайа, брата Остапа виїхати до Німеччини 1944-го року. Це було якраз вдень Покрови Божої Матері. В Німеччині ми тяжко працювали аж до її капітуляції а тоді блукали по різних таборах для переміщених осіб, пильнуючи добре, щоб не попастись в руки тих, що виловлювали наших братів і сестер і вивозили на „родіну". Вкінці опинилися ми в великому українському таборі, де було нас около щість тисяч осіб. Це було маленьке містечко для німецьких робітників Корнберг в провінції Гросс Гессен на американській зоні. Американці виселили робітників і створили табір для переміщених осіб.

Тут зібралися люди всяких професій і зараз тут заіснували дві церкви, повстали школи, всякі товариства, і культурно-освітні заклади, а найважніше було в той час заопікуватися дітьми і тому заіснував Діточий Садок. До нього належало понад девятдесят дітей українських батьків, що з великої і широкої своєї батьківщини України рятували себе, втікаючи з „раю". Це були діти нещасні, обідрані, голодні, голі і босі. Я дуже хотіла коло них працювати і тому вибрали мене настоятелькою цього Садочка. Допомагали мені членкині Жіночого Товариства, що тут зараз заіснувало. Я дуже радо прийняла цю роботу і відпвідальність. А дітей завжди і в той час любила, а моє знайомство з дітьми Сирітського Захисту в Тернополі додало мені ще більше охоти стати настоятелькою і працювати для тих нещасних дітей. Я з двома жінками з Жіночого Товариства, що вже трохи знали англійську мову ходили до американських властей і просили, а я таки домогалася допомогти дітям і треба сказати, що американці дуже добре поставилися до наших прохань. Вони забезпечували дітей добрими харчами, вони навіть дали досить всяких матеріялів на одяги. Я мала ще три помічниці і всі ми звертали належну увагу, щоб виховувати дітей так, щоб вони колись стали потрібними для Бога і для нашого народу.

Але прийшов 1948-ий рік і я мусіла зі своїми діточками попрощатися. Я з моїм чоловіком мала нагоду виїхати до Канади, бо ми всі знали, що постійно в Німеччині не зможемо перебувати.

В день нашого виїзду з Корнберга діти святочно одягнені разом зі своїми учительками прибули до школи до великої залі. І, як тільки як ввійшла до залі, щоб попрощатися з ними то піднявся великий плач, бо плакали діти, а я з ними.

Отже літом 1948-го року ми покинули Німеччину і прибули до Канади, тут ми відробляли

однорічний контракт в Торонто в одного „пана". Він мав прекрасний малий парк, а в ньому багато і пребагато різнородних квітів. І, хоч праця коло квітів була досить тяжка, то всетаки я тішилася, що хоч тепер маю під опікою квіти, бо квіти для мене це так, як діти.

На початку 1950-го року мій чоловік був рукоположений в священики і призначений першим настоятелем парафії Св. Володимира в Келгари, Альберта. Тут я зорганізувала недільну і українську школи і вже мала гурток дітей - це були мої квіти. З весною я окружила невелику церкву квітами, отже вже тут я мала і діти і квіти. Це була моя велика радість і втіха.

В 1954-ім році мій муж був призначений на паарафію Святого Юрія в Давфині, Манітоба. Тут він працював тільки 22 місяці і через певні причини просив провід Церкви перевести його на іншу парафію і він став настоятелем Радвейської Округи в Альберті. В містечку Радвей була церковна хата для священика, але довкола хати не було порядку, все було занедбане. Ми обоє приложили багато своїх рук, щоб принести все до належного порядку і чистоти. Тут вже були зорганізовані недільна, українська школи і я вже тут знов мала діти і квіти. Ми прибрали хату прекрасними квітами. Коли нам бракувало дощової води, то ми вичерпували її з ровів і нею поливали квіти. І ці квіти стали мені великою радістою. Вони були причиною чому ми опинилися в Едмонтоні.

Літом 1961-го року була в Радвей Візитація Блаженнішого Владики Митрополита Іларіона. Він був нашим гостем і перебував в церковній хаті. В неділю рано з встала швидше, щоб послужити Владиці якщо була б потреба, але на моє велике здивування Владики вже не було в кімнаті. Я вийшла на двір і побачила, що Владика проходжується коло хати і любується квітами. Він, як тільки побачив мене, то з радістю сказав „село і серце одпочине.. ", а я на те сказала, так Владико, але я не любила села, я народилася і жила в місті і села майже не знаю. Здивований Владика промовив „А га" і більше нічого не сказав.

Через кілька днів Блаженніший Владика Митрополит Іларіон благословив о. Остапу обняти в обслуги ново-створену Громаду Св. Іллі в Едмонтоні, хоч ми не просили Провід Церкви перемістити нас на іншу парафію. Ця Громади, що в ній о. Остап працював 28 років мала тільки побудовану церкву, тобто будинок з півницею. Однак забдяки жертвенністю членів, скоро закінчено церкву в нутрі. Коло церкви купили резиденцію і я весною 1962 р. стала приготовляти землю і садити на ній квіти. Жіноче Товариство почило те саме коло церкви. Це була для мене досить тяжка праця, але для мене була знов велика радість, бо я люблю квіти. Прохожі часто спинялися коло резиденції і приємно споглядали на квіти. Кожного ранку, поклавши на себе знак Св. Хреста, я найперше виходила на двіт подивитися на квіти, милуватись ними, а як треба акоїсь квітці допомогти, то я привязувала до патичка, і.т.д. В дуже короткому часі після нашого прибуття до Громади Св. .Іллі я з поміччю управи жіночого товариств ім. Лесі Українки організувала недільну і українську школи. В них ми мали понад сто дітем, кілька учителів і учительок, а я була настолятелькою і це була для мене друга радість, бо я вже мала діти. Праця з дітьми була мені дуже приємна. Діти говорили по українському, а інші тільки розуміли. Ми навчали їх молитися, розказували їм про Ісуса Христа, як поводитися в церкві, як треба шанувати своїх батьків і взагалі кожну людину. В українській школі ми почали, так би сказати, від початків, бо ще не знали скільки вони мають знання в письмі. Ми влаштовували з дітьми всякі концерти і навчали їх народних пісень. Вони мали вже прготовані о. Остапом пісні і співали, слухаючи мелодій нашого сина Бориса, що грав на піяно.

Одної неділі я, зібравши дітей, заохочувала їх приходити кожної неділі до церкви і класти на їх власну тацу по одному центові, а коли вже назбирають досить грошей, то купити щось до церкви. Діти дуже радо погодилися та вони самі ці центи збирали і віддавали до каси недільної школи. Трохи пізніше діти давали на тацу більше як цента, бо хотіли вони скорше щось купити для церкви.

Деколи батьки дітей мені говорили, що вони, жартуючи, казали своїй дитині, що нині не дістануть цента, а діти відповідали „то я не йду до церкви". Дитина вже розуміла, що коли вона йде до церкви, то має дати дар церкві. Ці збірки тревали около три з половиною років, а тоді я поінформувала провідь громади і жіноче товариство, що саме я задумала, а дітям сказала, що вже маємо трохи грошей і можемо щось купити для церкви. Я вже з отцем Остапом домовилася що саме купимо, і вже заздалегідь замовили великий павук-панікадило з Белгії.

До церкви прийшли батьки дітей, бабусі і дідусі і знайомі. Діти брали участь в освчяенні павука. Кожна дитина дістала кусник стяжки, що були прив'язані до павука і дуже тішилися, що й вони дбають про прикрасу своєї церкви. Цей великий

....продовження на сторінці 30

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Поклін всім матерям

Централя сердечно вітає всіх матерей і бажає кріпкого здоров'я та многих літ. Врочисто відзначім це велике свято, щоб виявити свою любов і вдячність нашим матерям. З нагоди Дня Матері, бл. пам. Блаженніший Митрополит Андрій, вітаючи матерів сказав: „Поклала мати піонерка підвалини під українську організацію, дала Тобі в руки Смолоскип, щоб Ти просвічувала дорогу собі й своїм дітям. Я хочу вірити в Тебе українська мамо, що ти будеш гідно сповняти свій обов'язок і хочу вірити, що в день Свята Матері ти будеш з почуттям своїх заслуг приймати признання, які Тобі належаться. Коли хочеш бути щасливою й шанованою, відчини двері своїй дитині в український світ . . . . . "

Pre-Sobor UWAC Conference - St. Andrew's College, Winnipeg MB, July 9, 10 & 11, 2000

All branches and members of the National Executive of UWAC should have received a program for this Conference. All branches and members of the National Executive of UWAC should have received a program for this Conference. Please return the registration form and remittance to the National office BY JUNE 15th, so that conference plans can be finalized. If you have not received this information, please notify the office. Прошу посилайте делегати на цю конференцію. Успіх залежить від Вас.

Відвідини Відділів СУК Східньої Канади

Відділи котрі я відвідала:

Леся Українка, Гамільтон
Княгиня Ольга при Катедрі Св. Володимира, Торонто
Барвінок, Ошава
Софія Русова Лонг Бренч
Леся Українка, Віндзор
Леся Українка, Ст. Кетеренс
Княгиня Ольга, Ґримзбі

Щира подяка:

* Пані Орисі Сушко за те що зарядила всі ці зустрічі, подорожувала і опікувалася мною.

* Відділам за гостинність, за гарне відношення до нас і за пожертви на Організаційний Фонд СУК і на наш журнал Промінь.

Ми в Централі цінемо Вашу жертвенну працю на добро нашої організації, нашої церкви і нашого народу.

Ukrainian Museum of Canada - UWAC

The annual conference of the Ukrainian Museum of Canada UWAC was held in Saskatoon on April 7 & 8. The deliberations were positive and resulted in an excellent exchange of ideas that will prove beneficial for the future of the Museum. Representatives from our branch museums, national presidents of CYC, CYK, TYC & CYMK as well as the provincial presidents of UWAC participated inthe conference. A meeting of the provincial presidents of UWAC and the national president was held prior to the conference. This was an opportunity to deliberate on short and long term plans, as well as discuss current issues.

Голова Централі СУК відвіала:

Відділ СУК ім. Ольги Коби-

лянської при Катедрі Пресв. Тройці в Саскатуні 9 квітня ц.р. Були при-сутні бувші крайові голови - п-ні Марія Ткачук, п-ні Анна Холод і п-ні Марія Будзак. Пров. голови СУК котрі були при сутні на цих нарадах були п-ні Маруся Венгер, п-ні Оля Ковальчук і п-ні Вікторія Пушка. Щиро сердечну подяку складаю членкам цього відділу за запрошення , що дало мені нагоду розповісти про працю централі.

Пригадуємо

*надіслати якнайскорше реєстрацію на конференцію СУК, щоб Централя могла б відповідно приготовитися

*жертвувати, передплачувати і заряджувати імпрези з нагоди 40-ліття Променя

* читати ці „Вісті з Централі" на зборах

Пожертви на Промінь і на Український Музей Канади - СУК

...котрі були вислані до Централі з анкетами до 15-го квітня, 2000 р.

	Promin	UMC-UWAC
Olha Basarabova, Waskatenau AB	$75.	$75.
Olena Pchilka, North Battleford SK	$100.	$100.
Lesia Ukrainka, Wadena SK	$50.	$50.
Lesia Ukrainka, Hamilton ON	$200.	$200.
Lesia Ukrainka, Windsor ON	$300.	$200.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

_____ Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

ПІЗНАЙМО НАШІ НАРОДНІ МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ

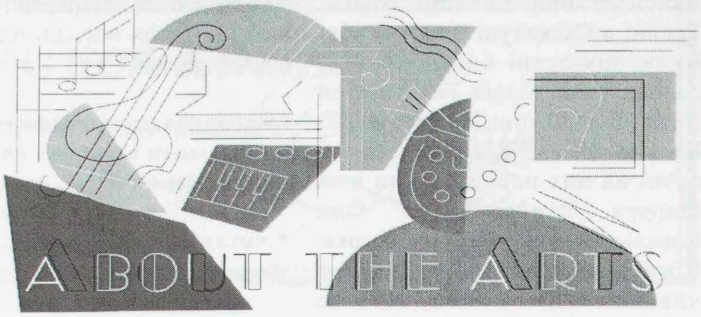

В останніх роках народня музика в усіх країнах, а вже зокрема в Америці, переживає особливу популярність і зацікавлення нею серед широких кіл молоді. Велика кількість спеціяльних груп, які виконують т. зв. народню музику при супроводі різних інструментів -- незвичайна популярність різного рода гітар, муринська музика -- це все добре відоме нашим молодим читачам, які цікавляться усім, що модне і люблене в їхньому навколишньому світі.

Не знаємо, однак, наскільки наші читачі ознайомлені з українськими народніми музичними інструментами та чи находять подібність до тих, що їх уживають тепер для супроводу т. зв. „фолкс мюзік".

Подаємо, отже, опис та назви деяких наших інструментів, -- може вони не всім загально відомі.

Цимбали. Інструмент, добре відомий і в інших народів, особливо в Угорщині, мав дві дошки. На верхній були натягнуті струни, 12 груп по 4 струни того самого строю в кожній. Грають на цимбалах паличками.

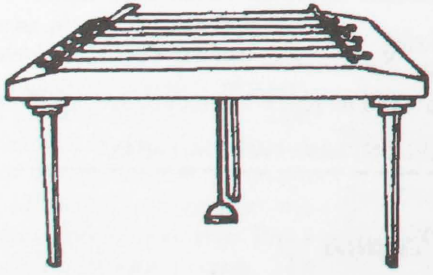

Гусла. Інструмент знаний серед слов'янських народів, нагадував арфу, ніби у зменшеній формі і в лежачому положенні.

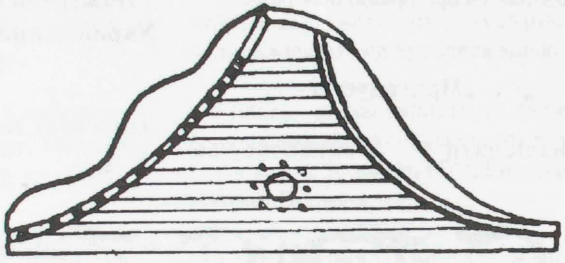

Ріг (звичайно з волових рогів, але можливий і з дерева чи бляхи) та **лігава** -- це інструменти, що їх уживають пастухи.

Трембіта, знана на Гуцульщині, -- труба завдовжки 3-4 метри, стіжкової форми. Звук її протяжний, сумовитий.

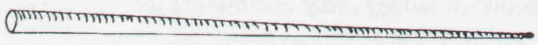

Сопілка або дудка -- вирізана з різного роду дерева (ліщина, калина, ясень), із 6-7 дірками.

Ліра. Прийшла із заходу, де в X-XI ст. відігравала велику ролю. У другій половинні XVIII ст. бандура поступово утрачала своє значення і для акомпаньяменту дум почали вживати ліру, інструмент струнно-клявішевий. Ліра мала три струни.

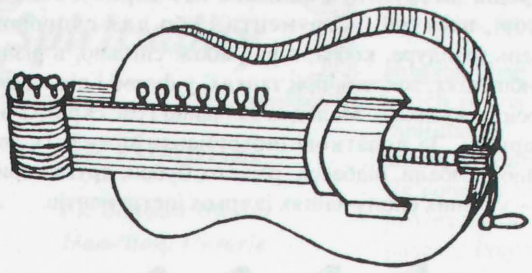

Кобза. Це -- давній струнний інструмент, татарського походження, в Україні став популярний із початком XVI ст. Татарська кобза мала дві струни, коли перейшла до України -- від 8 до 16 струн.

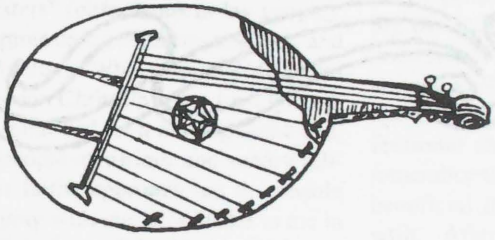

Підбасок або басоля являє собою струнний інструмент, посередній між віольончелею та контрабасом. Він особливо популярний як „бас" при акомпаньяменті до танків. Духові інструменти, як правило, дерев'яні.

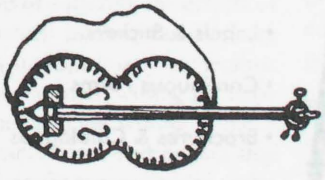

Дуда -- складніший інструмент, поширений віддавна на Заході, особливо в Шотляндії, Німеччині, Чехії тощо. Шкіряний міх, з дерев'яними та металевими частинами, що ними вдувається повітря.

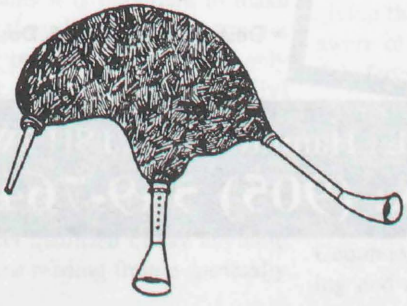

Бандура. Стала популярною в Україні в другій половині XVI ст. Розвинулася з інструменту, відомого в Англії у середині XVI ст. під назвою „пандора". Будучи досконалішою, усунула кобзу. Число струн -- 12-13, хоча часами доходить навіть до 30.

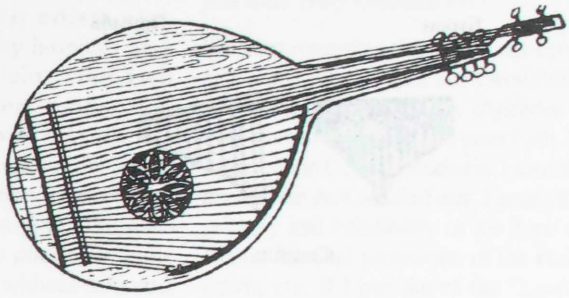

З ударних інструментів у народній українській музиці вживається **бубон і тарабан**. Це обруч, обтягнений шкірою, без означеної висоти тону. Крім того існує **решето**, щось наче мініятюрний бубон, з металевими кружалами в дерев'яному обручі. Решето нагадує тамбурин у сучасній оркестрі. За козацьких часів були відомі **літаври та тулумбаси**, подібні до сучасних літаврів.

Нарешті, відомий народний інструмент - **дримба**. Він металевий. На ньому грають, тримаючи його в зубах і одночасно рухаючи пальцями окремий елястичний дротик.

Сурма

Торбан. Найбільш улюблений інструмент у XVIII ст., головно популярний у колах козацької старшини. То був струнний інструмент (12-13, часами число доходи ло до 30, а то й більше струн), трохи подібний до бандури, проте складніший у техніці гри. Тому він і не був поширений у народніх масах, а після середини XIX ст. взагалі більше не вживався.

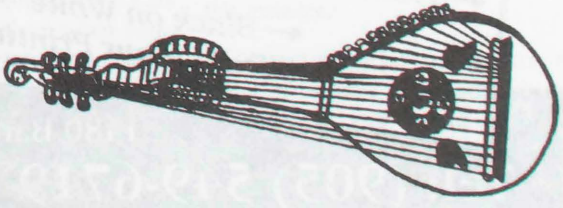

Бубон

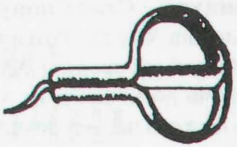

Дримба

Народні інструменти вживано або окремо, сольово (напр., пастуші інструменти), або для супроводу пісень (бандура, кобза, ліра), абож спільно, в різних комбінаціях, зокрема при танках, у формі і під назвою „троїста музика". Мелодію звичайно грає скрипка або кларнет. За додаткові інструменти правлять звичайно цимбали, підбасок, решето, бубон, друга скрипка -- у різних сполученнях із трьох інструментів.

Свиріль

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Spirituality

In Hospital

Fr. Bohdan Hladio
Hamilton, Ontario

Those confined to a hospice or nursing home bed are often visited by people of other religious faiths. Those visitors tend to fall into three categories: "professional" hospital chaplains: Roman Catholic "extraordinary Eucharistic ministers" (either nuns or lay people): and protestant preachers, teachers, and evangelists. What should I do as an Orthodox Christian when I am lying in a hospital bed, or a nursing home bed, and people of various and sundry religious faiths approach me to console me, pray with me, or minister to me in a religious way? Is this something to be encouraged, tolerated, or discouraged? Is it good, of no consequence, or downright evil?.

First and foremost, it is important to understand that people who are seriously ill and/or suffering the effects of old age, as well as their families, are emotionally and spiritually vulnerable. Such people are often willing to "hope against hope" and are willing to listen to questionable ideas and beliefs that they would never even consider under normal circumstances. It is also common that people undergoing long term care in hospitals or nursing homes are simply lonely and willing to listen to anyone who will talk to them, For these reasons it is important to make sure that they have regular contact with their parish community not only the priest, but also (and especially) relatives, friends and fellow parishioners. All these visitors should remember that it is important to speak about spiritual matters and if a person doesn't feel qualified to say anything spiritual just reading from a spiritually edifying book, the Gospel or the book of Psalms, for example, is enough.

Hospital Chaplains. We live in a world which seems to be concerned with "spirituality", but denies any type of absolute Truth. This is evident when we consider that many hospitals have professional chaplains who visit patients. Pray with them, conduct worship services and even funerals, but have little or no concern for the particular faith of the patients, or even necessarily for their own faith. The main point seems to be to minister to people's spiritual needs without reference to any particular vision or understanding of God, but simply because it is understood to be a human need. This, attitude is obviously un-Orthodox and non-Christian. If visited by such a professional chaplain it is important to remember that there are many good, beneficial things they might help us with. After all, joy, grief, pain and loss are universal human feelings, but it must be made clear to them in a respectful and Christian manner that the Orthodox see common Faith as the foundation for common prayer. Therefore, the distribution of any type of 'religious' literature as well as any common prayer (whether private or public) is neither necessary nor desirable.

Roman Catholics. The traditional historical, (Orthodox) Christian attitude towards the Faith is further underlined when we speak of the Holy Mysteries. It often happens that a misguided and overzealous Roman Catholic "extraordinary eucharistic minister" will visit faithful members of the Orthodox Church and offer, or even insist on giving them Holy Communion. I am aware of many occasions when faithful from my parish have been approached in such a manner, and after saying "I'm Orthodox and if I wish to receive Holy Communion all I need do is call my priest," or "We don't believe in receiving Holy Communion without confession, fasting and a proper preparation." They have been told that "It doesn't matter", or "it's OK, God understands". When they continue to object they have even been told "This is Jesus! Don't you want Jesus? God loves you, why don't you want Holy Communion?"

We must remember that just as our common prayer is based upon a common Faith, the participation in the Holy Mysteries is even more so based upon the same Faith. If I receive the Catholic Eucharist I identify myself with the Catholic Faith. I accept the primacy and infallibility of the Pope of Rome, the dual procession of the Holy Spirit, etc. If I partake of the "Lord's Supper" in one of the protestant forms I accept their faith which denies the priesthood, does not believe in the Holy Mysteries, is often man-centered rather than God-centered, and in general is extremely far removed from Orthodoxy in its general approach to and understanding of what it means to be a Christian. So anytime anyone other than an Orthodox priest offers me the Eucharist (or what they claim is the Eucharist) my only possible response as an Orthodox Christian is "no, thank you." If they become pushy it is worthwhile reminding them that their attitude shows a marked lack of respect for the Orthodox Christian Faith. If they are Catholic they should be reminded that they are transgressing the teaching of their own Church regarding the Eucharist. If they say faith doesn't matter, point out to them that the Eucharist without faith is a parody of Christ's sacrifice, an insult to both God and men. And if they continue to push their point simply ask them to leave, and not come back. It's certainly not the Orthodox who are being intolerant and disrespectful in this instance,

Protestant sectarians. I'm sure that many of us have been approached at some point and asked "are you saved?" Many protestant sects believe that you "have to accept Jesus into

cont. on page 36 .....

МАТЕРИНСЬКА ПІСНЯ

(легенда)

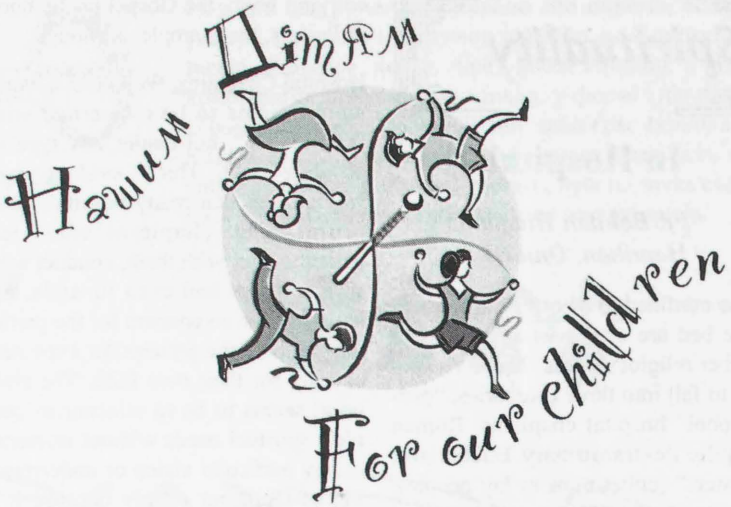

Одного разу заперечалися пісні між собою - котра наймогутніша.

- Змагаймося! - гукнула бойова, потрясаючи щитом. - Котра нас покорить найбільше сердець - та й одержить пальму перемоги.

Гаразд! - згодилися поетри, і змагання почалося.

Першою вступила бойова пісня. Мов рокіт грому, котилися воїни і забарвилися кров'ю хлібні ниви, і понія вітом плач матерів . . .

Могутня ти, етро, - казали інші пісні, коли бойова тихла, - але й страшна. Глянь, кільки могил викопала! Дай місце народній пісні.

Наперед вийшла молода дівчина і почала лавити красу землі та подвиги її героїв. І кликала нарід до боротьби з ворогами, до праці над собою. Але коли задумала народна пісня перейти межі рідної землі - нічого не вийшло з того.

Сильна твоя пісня, етро, казали слухачі, але її міть і влада в одному тільки народові. Хай виступить релігійна пісня!

Тихою ходою вийшла вперед скромна черничка в темній одежі. Повагом понеслася мелодія, звеличуючи силу, святість і доброту Найвщої істоти. У людські серця входили любов і віра. Але не у всіх. Вельможі філософи стріл-релігійну пісню скептично: „А ти певна, що існує та найвища істота, яку берешя оспівувати"?

Велична твоя пісня, сетро, - казали суперниці, - але не всіх покоряє.

Заспівай нам ти, пісне любовна.

Прегарне молоде дівчатко затягло тужливу мелодію - стару, як світ, і вічно нову. Линула пісня по землі, єднала молоді серця. Але у радісні акорди, мов скрегіт заліза, впліталася розлука обманутих дівчат, горе самотніх жінок, сумне дитинство безбатченків.

Гарна твоя пісня, сетричко, але щастя не дає вона людям, - порішили пісні. Тож і тобі не одержати пальми першості.

Розгубилися - зажурилися пісні, аж тут стежкою надійшла молода жінка. Біла хутина гарно відтінювала її вродливе лице. На руках заходилося плачем немовлятко.

Розсуди нас! - кинули до жінки пісні. - Скажи, котра із чотирьох гідна бути першою?

Заспокойте початку маля, - сказала мати, вміхаючись.

Все повторилось: гриміла бойова пісня, дзвеніла народна, врочисто впливла релігійна, злітала до сонця любовна. А дитя плакало і плакало, не вгаваючи. . . .

І тоді заспівала мати - просту, невбагливу пісню, сонячну і пестливу, сердечну і безжурну. Від тих звуків висхали сльози в заплаканих дітей, щезала розлука з очей закоханих, поважні мужі линули думками в золоті рамки дитинства . . . і навіт сивий дідусь шанобливо вклонився тій пісні і прошепотів ім'я давно померлої матері.

Хто ти?, запитали пісні жінку з дитям, що солодко спало на її руках.

Я - мати, - відповіла.

А яку пісню ти співала?

Колискову . . .

І всі пісні низько вклонилися пісні матері - найпершій пісні в світі.

Автор незнаний
Подала Галина Мельнук Марко

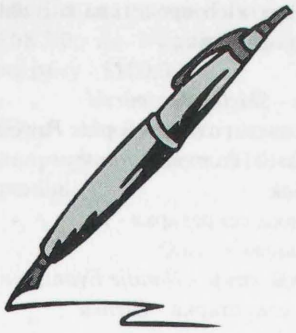

Letters to the Editor

В неділю 19-го березня 2000 р в Ошаві, Онтаріо з великою приємністю і пошаною Союз Українок Канади вілліл „Барвінок" та гості привітали крайову голову Союзу Українок Канади, пані Соню Бейзик і пані Орисю Сушко, редакторку журнала „Промінь".

Пані Бейзик відвідала наш відділ і своєю милою присутністю звеличала і зміцнила значення приналежности жіноцтва до культурної організації. Її промова була надзвичайно інформативна, цікава, на високому рівні, спрямована на дальший розвиток Союзу Українок Канади.

З натхненням і піднесенням духа вислухано важливі слова прелегентки, які напевно принесуть творчі наслідки на підвищення діяльности жіночої організації і її світле майбутнє.

Дай Боже пані Соні Бейзик, голові Централі Союзу Українок Канади кріпкого здоров'я, витривалости у її невтомній, продуктивній праці на збереження і славу українського середовища і Української Православної Церкви.

З нагоди 40-ліття журналу Промінь дарую $40.00 на честь Променя.

З поважанням,
Ола Горегляд
Ошава, Онтаріо

Хвальна Редакціє!

Поздоровляю Вас з 40-ліття існування Променя і бажаю Вам добрих успіхів у Вашій праці. Буду радіти, коли Ви в Вашій праці будете продовжувати Ваше ставлення до нашої Рідної Української Церкви і до нашого народу. Подбайте не сходити з тієї дороги, що на неї Ви вступили 40 літ тому. З нагоди 40-ліття Променя хочемо і ми обоє, хоч ми вже старі, причинитися малої пожертвою для дальшої Вашої праці. Проши прийняти від нас $80.00.

З належною пошаною до Вас

о. О. Фляк
Едмонтон, Альберта

Хвальна Редакціє:

В залучені посилаємо Вам чек на Великодне привітання.

Дуже цікаво читати наш журнал, котрий є гарно оформлений і цікавий змістом - повчальне видання.

Бажаємо Вам якнайкращих успіхів надалі у Вашій знаменитій праці.

Щасти Вам Боже!

З християнським привітом,

Марія Старух, голова
Оля Друль, кор. секретарка
Відділ ім. Лесі Українки
Виндзор, Онтаріо

CONTINUED FROM PAGE 9

There is one more "pencil mark" in the door-jamb analogy. But it is not one I look forward to. Perhaps it is best to use an example, a recent visit to a nursing home. Standing in a hallway full of the very old, I was both touched and repelled. I watched a truly aged woman, bent and tiny and using an aluminum walker, slowly work her way off the elevator. Finally, she made it to the centre of the waiting room and stopped to rest. One of the matrons approached to greet her. Suddenly, the old woman pushed the walker to one side and grabbed the matron by the hand.

Thus attached, she shuffled through the room and down the hall to her room, occasionally stopping to pat the matron's hand with her free one. As she turned into her room, I thought I detected a slight smile on her lips.

What did holding hands do for that woman? I guess -- if we're lucky or unlucky, take your pick -- we'll have to wait to find out.

Robert Davidson

Reprinted from The Globe and Mail, December 4, 1998

РІЧНИЙ ЗВІТ СУК ВІДІЛЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ В ЕДМОНТОНІ 1999 РІК

Настоятель церкви Св. Михаїла Іромонах Іоан Констант проказав молитву на початку зборів. Однохвилевою мовчанкою вшановано покійних членок.

Іромонах Іоан Констант привітав членок. Предсідницею зборів була Helen Klimchuk та секретарка була Olga Laskiwska. Голова Shirley Wozimirsky подякувала управі і членкам за їхню щиру співпрацю і дала звіт праці за цілий рік. Секретарка Natalka Evanishen прочитала протокол з минулих річних зборів, який був прийнятий.

Слідували звіти комітетів:

Перша заступниця голови Sophia Rawliuk і друга заступниця Olga Laskiwski дали звіти.

Від базарового комітету, Sylvia Storoshenko сказала що влаштували 2 базарі і подякувала членкам за їх щиру поміч і пожертви.

Референтка Променя О. Stelmaschuk звітувала що дописувала до журналу і збирала передплати.

Від добродійного комітету, Jean Zotek звітувала що висилали картки співчуття і скорого виздоровлення хворим і вручали їм квіти і відвідували хворих по лікарнях і домах. В час Великодня приготовляли і доручили кошики з свяченним хворим і старшим.

Від церковного комітету звітувала Helen Fediuk і подякувала членкам за їх поміч.

Від комітету кухні Helen Fediuk звітувала що приготовляли їжу на Святий Вечір, Спільне Свячене, Храм, Базарі, похорони, пущення, весілля і другі підприємства коли було потрібно.

Від комітету для старечих домів звітувала Rose Chornoluk що як священник відправляв у старечому домі то йшли і співали і помагали старшим йти до каплиці.

Від бібліотеки звітувала Helen Klemchuk, від музею Helen Reska.

Касієрка Frances Tarnowetz подала фінансовий звіт який був прийнятий.

Mary Popowich представила новий заряд на 2000 рік:

Голова - *Shirley Wozimirski*
Перша заст. голови - *Sophie Pawliuk*
Друга заст. голови - *Dorothy Stachniak*
Рекордова секретарка - *Faye Bredemann*
Заст. рек. секр. - *Natalie Evanishen*
Корес. секретарка - *Olenka Zacherniuk*
Касієрка - *Frances Tarnowetz*
Заст. касієрка - *Helen Klimchuk*
Контрольна комісія - *Helen Reska, Rose Sembaliuk, Mary Poloway*
Добродійний комітет - *Jenny Gable, Olga Stelmaschuk, Mary Poloway*
Церковний комітет - *Irene Tonolnitsky, Pat Truchan, Liz Horol, Olenka Zacherniuk, Helen Fediuk, Andy Tonolnitsky*
Телефонічний комітет - *Natalka Ozinko, Rose Sembaliuk, Pat Truchan*
Базаровий комітет - *Sylvia Storoshenko, Olga Betay, Natalie Evanishen, Olga Andrichuk, Jenny Gable, Sophie Turta*
Референтка Промінь - *Olga Stelmaschuk*
Бібліотека - *Pat Truchan, Helen Klimchuk*
Недільна Школа - *Luba Fenski*
Учителька Недільної Школи - Wendy Wasylsiw
Недільна кава - *Irene Topolniski*
Членства - Olga Laskiwski
Кухарка - *Helen Fediuk*
Помічниці для кухарки - *Liz Korol, Mary Guglich, Natalka Ozinko, Jean Zotek, Olenka Zacherniuk*
Комітет до старечих домів - *Mary Poloway, Rose Chornoliuk, Marie Holden, Rose Sembaliuk, Pat Truchan, Natalie Evanishen*
Номінаційний комітет - *Mary Popowich, Mary Poloway, Rose Sembaliuk*

В 1999 р товариство жертвували як слідує:
До Церкви - $1853.00; на Промінь -

$100.00; на двомовну школу - $168.00; на Українську радіопрограму - $100.00.

Збори закінчили молитвою. Товариство дарує $100.00 на Промінь.

Ольга Стельмащук
Реф. Променя

A GOLDEN CELEBRATION

Paul and Anne Malysh celebrated their 50th anniversary on January 26, 2000. Paul, who was born and raised in Vernon met Anne Daneliuk of Yellow Creek, Sask. while she was visiting her Uncle John and Aunt Lena Kucher in Vernon in 1949. A whirlwind four-month courtship, which included dances at the Swan Lake Hall, concluded with the couple's marriage January 26, 1950 - in minus 30 degrees temperatures. Paul and Anne vividly remember that all the soft fruit crops were ruined that year.

The wedding took place at St. Mary's Ukrainian Orthodox Church, which had been built by members of the church, with the help of Paul's father, Nicholai Malysh. Lumber from the homestead at Swan Lake was used to build the original church. Paul and Anne have been life-long members of the church, serving in numerous roles, including Paul as church cantor and choir director for 45 years; he was also recently consecrated as a subdeacon.

The Malysh's also established Paul's Driving School, with affiliate offices in Salmon Arm and Revelstoke. In addition to owning the school, they also worked as instructors.

As well, Paul worked for 35 years for School District #22, until his retirement in 1995. He is currently managing the Ukrainian Village.

The couple has five children and 10 grandchildren: Lois (Don Campbell), who was born on their first anniversary and children Jonathan, Lisa and Arran; Jerome (Holly) and children Brent and Katrina; Debbie (Frank Herzig) and daughter Keelin; Dan (Cindy) and children, twins Danika and Jamie; and Andrea (Scott Chatterton) and children Jacob and Matthew.

A private family celebration was held to honour Paul and Anne at Dan and Cindy's house; as well a celebration breakfast was held at Lois and Don's.

The children and grandchildren say they feel lucky and blessed to have had such loving parents who have dedicated their lives to them. "Their love is unconditional and filled with understanding and great humour. We have been so lucky."

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA - CALGARY COLLECTION

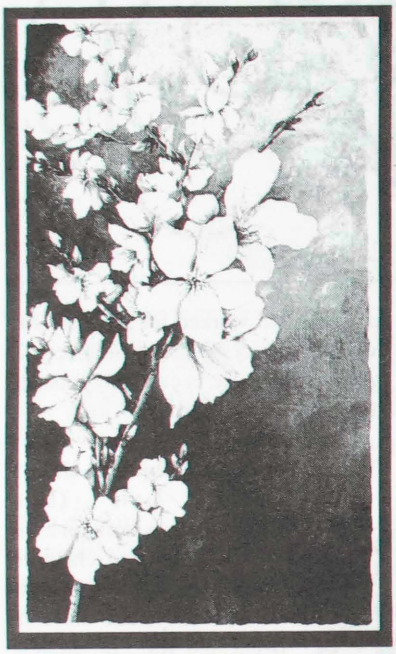

The Lord's Light

Exodus 25:32 & 33 -
" ... and six branches shall come out of the sides of it: three branches of the candlestick out of the one side, and three branches of the candlestick out of the other side: three bowls made like unto almonds, with knop and flower in one branch, and three bowls made like almonds in the other branch."

When in bloom, the almond tree is a spectacular sight. It was the almond branch of Aaron that flowered and fruited overnight in the Tabernacle (Numbers 17: 1-8); and it was the almond tree that inspired the shape of the great lamp stand of the Tabernacle and the subsequent Temples.

We have been concentrating on making plans for the Flowers of the Bible exhibition. Trying to find a suitable venue was our first hurdle. This presented a number of problems: Some of the venues were booked a year ahead. Art galleries wanted a commission - as much as 50% to 70%. Other places did not allow selling on the premises.

We could have had the City Hall for free, but would not have been able to sell any of the paintings in the building. We finally found an art gallery which had a full upper level which they rented out for art shows. This was the answer to our prayers as we would have had to resort to having it in our Ukrainian Orthodox Cultural Centre which is not that well-known. Also we would have had to remove the exhibit every night and store it in a safe place. Lighting would have been a problem, as well as lack of security, to name a few. After finding the venue, we immediately began working on publicity and advertising. The show will be held in the Webster Galleries which is central and has the proper facilities for an art show. Our invitation follows:

Flowers of the Bibles features watercolour paintings created by world-renowned Canadian artist Larisa Sembaliuk Cheladyn. Larisa is best known for her critically acclaimed "Flowers of the Americas" exhibition that traveled the Americas and Europe. Larisa's shows have been hosted and attended by royalty, heads of state and art patrons from around the world.

The Flowers of the Bible Society is excited to have commissioned Larisa for this inspirational event. Her latest images visually awaken the spiritual senses; each painting focuses on individual plants and flowers from the Holy Scriptures.

"Flowers of the Bible" is a spiritual. ecological and educational celebration. With this exposition, the Flowers of the Bible Society sends into the new millennium a message of love, peace end charity.

You are cordially invited to the

Flowers of the Bible
International Touring Art Exposition

Watercolours by
Larisa Sembaliuk Cheladyn

Webster Galleries Inc.
812 - I I Avenue SW, Calgary

Opening Reception with artist in attendance
Saturday, May 6, 2000,
1:00 - 6:00 p.m.
Short program at 2:00 p.m.

Show runs May 5 - 14, 2000
Exhibition hours
10:00 a.m. to 6:00 p.m. daily
Sunday 1:00 p.m. to 4:00 p.m.

For more information phone:
(403) 254-8880

Submitted by Jean Mekitiak, Chairman

ЗВІТ ДІЯЛЬНОСТИ ЗА РІК 1999 ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, РЕДФІЛД-РІЧАРД, САСК.

В нашому відділі є 10 членок. На жаль в нас немає молодших жінок, котрі могли б вписатися, тому що молоді люди залишили фармерку.

В 1999, ми мали 7 зборів і одно засідання заряду. Збори відбуваться в домах членок і закінчуються перекускою і дружною розмовою.

Підчас зборів читаємо обіжники та різні цікаві статті про здоров'я, крайові справи або релігійні. Також читали про Шевченка, Лесю Українку і Олену Телігу, та співали „Заповіт" на зборах в березні.

Кожного місяця співаємо „Многая Літа" та "Happy Birthday" для тих членок, які того місяця відзначують уродини.

Членки тримають чистоту в церкві та в народньому домі. Цього року відновили аксамітові, покривала (на піст) в церкві.

Цього року членки видали два обіди, помагали на одному похороні і також на одному весіллю; співали в окружнім хорі на Пасії, на прощальній Службі Божій для О. Славомира Ломашкевича, та на привітальній Службі для о. Тараса Удода; брали активну участь в Осінній Забаві для Церковної Округи - дарували голубці, салати і також декорації на столах.

Членки купили білєти від Музею на "Project 2000", і також календарі дитячого мистецтва.

Членки їздили колядувати і відвідували хворих. Щоб набути фінансів, членки рішали нємати продаж печева чи осінної вечері але подарувати по $50 за кожний проєкт.

Товариство дарувало гроші на такі ціли: Волошки, Промінь, Зелений Гай, місцеву церкву, фонд рака, фонд сліпих, та River Heights Lodge в Норт Бетелфорд.

Заряд на рік 2000 залишається той самий:

Уступаюча голова - *Олеся Плюта*

Голова - *Кароля Линдмен*

Заступниця голови - *Зірка Ковальська*

Секретарка - ділова і кореспонденційна - *Ольга Никифорук*

Касієрка - *Евгенія Никифорук*

Контрольори - *Юлія Кучірка і Зірка Ковальська*

Бажаємо всім членкам і в проводі і по відділах доброго здоров'я та добрих успіхів в новому тисячоліттю.

З товариським привітом,
за відділ ім. Лесі Українки -
Редфілд-Річард,
Ольга Никифорук - секр.
Кароля Линдмен - голова

З нагоди 95-ліття з дня народження мого мужа

Петра Ружецького,

яке сповнилося 21-го січна, 2000 р.
дарую $50.00 на журнал Промінь.

На многії літа!

Дружина Оля

Норт Бетелфорд, Саскачеван

UWAC, DAUGHTERS OF UKRAINE
ROBLIN MB

On Saturday, February 12, 2000, an Appreciation Supper was enjoyed by all who were in attendance. The tables were decorated with Year 2000 flags to celebrate the millennium year and were then taken home as souvenirs. A delicious buffet supper was catered by Terry's Drive Inn in the lower level of the church.

UWAC president Pauline Werbowetsky greeted V. Rev. Nicholas Rauliuk and Dobr. Jeannette and welcomed all the UWAC members, church ladies and the men who were invited. She then asked V. Rev. Rauliuk to say grace.

President Pauline extended her heartfelt thanks to the UWAC ladies and church ladies and for their dedication and cooperation. V. Rev. Rauliuk expressed his appreciation and gratitude to the UWAC executive and all the ladies who have helped throughout the year. He stated that the UWAC members have done so much right across the country, financially, morally and spiritually. He encourages UWAC members to attend conventions and visit museums to learn more about our heritage. In his closing remarks, he said, "May the Lord give you strength and good health to continue your work".

Front row L to R: Doris Kurchak, Dobr. Jeannette Rauliuk, Rose Hawrychuk
Back row L to R: Pauline Kurchak (1st VP), Mary Antosh (Treasurer), Pauline Werbowetsky (President), Nellie Stolarchuk (Secretary), Edith Yellowega (Past Co-President)

Certificates acknowledging length of service signed by both the national and local branch executives were presented to the following women:

Dobr. Jeannette Rauliuk - 30 years
Doris Kurchak - 25 years
Rose Hawrychuk - 30 years

Submitted by
Nellie Stolarchuk, Secretary

ЗВІТ РІЧНИХ ЗБОРІВ СУК ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ, СУРРІ, БК

Річні збори відбулися 28-го листопада, 1999 р. у першій годині по обіді в присутності 18 членок і Лілея Джонсон, гостя, яка пізніше вписалася до відділу. Анна Никоньук, друга заступниця голови відкрила збори і попросила отця Ворончука провести молитву. Після молитви присутні вшанували пам'ять покійних членок однохвилевою мовчанкою. Отець Ворончак привітав присутніх та побажав доброго успіху в майбутньому.

До призидії зборів вибрано Бесі Бонар на предсідницю а Гелен Ткачук на рекордову секретарку. Програма зборів включала прочитання протоколу з попередніх річних зборів, звіт діяльности та одобрення фінансових книжок.

В обсяг праці відділу входило слідуюче: святкування і приготування обідів на бенкет з нагоди нового року, Йорданську Вечерю, весілля і різні інші бенкети; відзначення Дня Матері і Свято Книжки; влаштування вечері з пи-

рогами раз у місяць та продаж Великоднього печива.

Відділ жертвував на різні організаційні та церковні потреби, на Укр. Музей Канади СУК і Промінь як також на лікарні.

Новий заряд на 2000-ий рік:

Past president - *Anne Sobool Clark*
President - *Dobr. Dianna Woronchak*
First Vice-president - *Bessie Bonar*
Second Vice-president - *Josie Diachuk*
Secretary - *Helen Tkachuk*
Assistant secretary - *Luba Kromalny*
Corresponding secretary - *Lena Kuyek*
Auditors - *Vicky Heska, Alexandra Gardener, Lilia Johnson*
Proskyrky - *Olga Hankewich, Josie Diachuk*
Arts and Crafts - *Mary Manuck, Anne Melnyk, Bessie Bonar, Josie and Debbie Diachuk, Angie Dwenychuk, Helen Derkasz, Lilia Johnson, Tamara Antoniuk, Luba Kromolny, Helen Tkachuk*
Sunday lunches - *Josie Diachuk*
Social Committee (Teas and Luncheons) - *Lena Kuyek, Kay Arychuk, Helen Derkacz, Dobr. Dianna Woronchak, Anne Melnyk, Angie Dwernychuk, Helen Tkachuk, Anne Shouchak*
Funerals - *Bessie Bonar, Helen Derkacz, Anne Melnyk, Nellie Krawchuk*
Visiting Sick and Cards - *Anna Shouchak, Luba Kromolny*
Council of Women - *Alexandra Gardener, Mary Antoniska*
Ukr. Canadian Congress - *Nadia Shulha*
Archives - *Mary Antoniska*
Sisterhood - *Anne Melnyk, Josie Diachuk, Luba Kromolny, Nellie Krawchuk, Alexandra Gardener*
Promin - *Helen Tkachuk*
Museum - *Lena Luyek*
Sunday School - *Alelxandra Gardener*
Public Relations - *Debbie Diachuk*
Telephone - *Olga Nahirny, Nellie Krawchuk, Anne Sobool Clark*

Збори закінчено співом молитви „Достойно", після чого всі разом перейшли до ресторану на спільну вечерю.

President - dobr. Dianne Woronchak
Secretary and Promin convener - Helen Tkachuk

ЩЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ, ТОРОНТО, ОНТАРІО

Учні і курсанти української школи і курсів українознавства ім. св. Володимира при Катедрі св. Володимира в Торонто, 4-го березня ц.р. відзначили роковини невмерущого генія - Тараса Шевченка „Незлим тихим словом". Під умілим приготуванням Олени Горошко та вчителів приготовано мистецьку програму. Після короткого навчання в клясах, учні були готові показати присутнім свої таланти, які переплітались різними точками, які, ведучий програми курсант Андрій Панчук-Казенс, виголошував. Отець прот. Василь Макаренко переказав молитву, а всі відспівали „Заповіт".

Надзвичайно імпозантно виглядали і виконували точки програми, наші славні бандуристи (їх було 10) під умілим керуванням бувшого абітурієнта Олекси Реви (Олекса, Стефан і Кирило Реви їдуть в Україну доповнювати і удосконалювати гру на бандурах і наслідки помітні).

Програма була різноманітна: життєпис Тараса, шкільний хор, гра на бандурах, дівочий хор, деклямації, монтажі, хор учителів - наповнили залю урочистістю цієї важливої події, закінчуючи могутним співом „Реве та стогне Дніпр широкий" з засвіченими свічками. О. прот. Богдан Сенцьо закінчив молитвою. Були роздані учням, котрі колядували під час Різдва спеціяльні відзначення.

Організаторам, вчителям, учням і учасникам сердечна подяка за виконання приємного обов'язку - віддати честь і пошану поетові - мученикові за ЙОГО безмежну любов і страждання, але непохитну надію на краще майбутнє, яке уже мало б бути за майже 9 років незалежної України. Шевченко сказав би, напевно „Схаменіться, будьте люди" бо ж і до тепер москалі русійфікують український народ, а свої перевертні-яничари радо їм допомагають. 3500 російських шкіл - хто верховодить в наших найцінніших Святинях? Поможи О Господи нерозумним, засліпленим яничарам прийти до розуму і включитися в розбудову НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ!

Честь і слава ВАМ дорогі батьки, за виконання святого обов'язку, виховувати своїх дітей і молодь в українському дусі!

Вчителька
добр. Катерина Бублик

Flowers of the Bible
International Touring Art Exposition
Watercolours by
Larisa Sembaliuk Cheladyn
2000
July 2-27
Assiniboine Park
Conservatory
2355 Corydon Avenue, Winnipeg
Open Daily
9 a.m. - 8 p.m. Daily
Guided Tours,
Watercolour Classes
Artist in attendance
This stunning collection illustrates
the delicate balance man has had with
the environment throughout Biblical history.
Flowers of the Bible Society
For more information:
Phone: (204) 667-5200
www.uocc.ca/flowers
2000
Victoria Edmonton Calgary Winnipeg Ottawa New Jersey London Istanbul
Vancouver Saskatoon Toronto Montreal Dallas Geneva Athens
UOCC Canadian Heritage Shevchenko Foundation UWAC

ВІДДІЛ СУК ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ПРИ ВІННІПЕГСЬКІЙ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ

По річних зборах, які відбулися 5-го грудня 1999 р., підведенням підсумків праці відділу і обранням оновленої управи -- можемо похвалитися, що перші місячні збори зібрали поважне число членок.

Відкрила збори Анастасія Міщук, новообрана голова відділу. Народилася у Фостон, провінції Саскачеван в родині Григорія та Анни Солтис. Із своїм чоловіком Дмитром виховали двоє дітей, Дениса та Орисю. Орися, заміжня за д-р Тимофієм Осачуком, подарувала першого внучка Іллю. І хоча Анастасія зараз вже бабуся (для свого внучка), але активно працювала і працює у відділі немало років.

Вже сорок років, як вона вписалася до відділу, очолювала різні ділянки управи, а в 1987-1990 роках була головою відділу. Також Анастасія довголітня членка Комітету Українок Канади та третій рік (на дво-річну каденцію) є головою Комітету.

Після привітання і вступного слова, приділили увагу і дали високу оцінку праці попередній голові відділу Галі Майбі.

На зборах була присутня Крайова Голова СУК Соня Бейзик, яка побажала успішної праці відділові,

Анастасія Міщук

поінформувала про організування напередодні Собору Конференції СУК (9-11 липня, що відбудеться в Колегії Св. Андрея). Вона звернулася із закликом обдумати, які б теми робочих сесій були цікавими, свіжими та корисними і вчасно дати ці пропозиції. Крім того, Пані Соня оголосила новину, що СУК має тепер свою сторінку в системі Internet. Особливу увагу вона приділила тому, що в цьому році наш журнал Промінь відзначатиме 40-ліття і просила підтримати фінансово та дописами про працю відділів.

Збори відгукнулися позитивно та із розумінням: 1500 дол. вирішили подарувати Променю.

Далі на порядку денному були різні питання, зокрема про наступні місячні збори. До часу появи цього допису в журналі влаштовано успішне свято вшанування патронки відділу, поетеси Лесі Українки святочною доповіддю та мистецькою програмою. Рівнож на заклик Анастасії Міщук, 20-го лютого членки численно взяли участь в святі Героїнь в Інституті *Просвіта*.

Отже, місячні збори перейшли успішно. І це є добрий початок праці нашого відділу в новому 2000-році.

Л.П.

UWAC, OLENA PCHILKA BRANCH, YORKTON SK

The UWAC, Olena Pchilka branch in Yorkton SK held its Annual Meeting on November 23, 1999, at the Ukrainian Orthodox Auditorium, with 47 members attending.

Rev. Father Richard Ehrmantraut led us in the opening Prayer, followed by singing of "Memory Eternal" in respect for the deceased members during 1999, Helen Mucka, Margaret Kreklewetz and former member Mary Sklaruk.

Dobr. Orysia Ehrmantraut was chosen as chairperson for this Annual Meeting; Pauline Semenuik was acting secretary. A summary of our branch's activities follows:

December 1998: Held a pre-Christmas Lenten supper to which our husbands and friends were invited. Two delegates who attended the

Заряд відділу на 2000-ий рік. Зліва на право сидять: 2-га заст. голови Лелія Прокопчук, добр. Орися Ермантрат, о. Р. Ермантрат, голова відділу Фіялка Станіцка. Зліва на право стоять: Параскевія Семенюк (рекордова секретарка), Анна Фенюк (кор. секретарка), Марія Гусак (Скарбничка)

Provincial USRL convention in Regina gave interesting reports.

January 1999: Filled out the yearly budget to the National UWAC office. Prepared our branch's program of events for 1999.

February: Held our membership luncheon during which we welcomed new members; honoured those with 25, 30, 40, 50, and 60 year memberships. An essay was read in remembrance of Lesia Ukrainka.

March: Members met once a week to write *pysanky* in preparation for the Easter Tea and Bake Sale. Made a presentation in observance of nutrition month on the topic "Healthy Eating for Seniors". Annual *panachyda* for the deceased members of the Yorkton UWAC. Delivered *paschy, babky* and *pysanky* to shut-in members.

April: Mr. Michael Zaleschuk gave a presentation on the topic of "Abuse of the Elderly". Participated in the congregation's Blessed Easter Dinner.

May: Observed Mother's Day by honouring a mother with live flowers, and had our honorary member, Catherine Woloschuk, read an inspirational "Son's Letter to His Mother". Sponsored the "Barabolya" concert for which our branch donated tickets to the Sunday School students of our congregation. Chose to cover the expenses of having a cairn erected by our church as a millennium project.

June: Invited Ukrainian Museum of Canada, UWAC, board member, Mrs. Jennie Ortynsky, to speak on "Flowers of the Bible", during our monthly meeting. Hosted and provided meals to 100 participants from the group "Up With People". Presented "Voloshky" vocal trio with financial aid. Purchased new blinds for our artifacts displays in the Ukrainian Orthodox Auditorium.

July: Members were busy helping the church executive with work at the Auditorium; purchased a new deep freezer for use in the Auditorium; prepared and sold 5000 pyrohy for the Yorkton Exhibition; prepared and delivered a full meal to the Trident Summer Church Camp.

August: Four delegates represented our branch at the National USRL convention in Regina. President Phyllis Stanicki conveyed congratulatory greetings on behalf of the UWAC, Olena Pchilka branch, on the occasion of our congregation's 75th anniversary and expressed sincere birthday wishes to Metropolitan Wasyly. Members took part in the eighth anniversary of Ukraine's independence.

September: Participated in the Yorkton Mission District Family Day. Started a fundraiser of pyrohy sales. Member delegate gave an informative partial report from the National USRL convention.

October: Held a successful fall tea and bazaar. A tribute was made in recognition of Book and Press Month. Dobr. Orysia gave an informative resume of the National USRL convention.

November: Conscientious participation in the Remembrance Day service. Our branch annually buys a Canadian Legion Memorial Wreath, which is laid at the city's cenotaph, during the Remembrance Day service. Our year's work is summarized, recorded in pamphlet form and made available to members at the Annual Meeting.

Other ongoing activities during the year: Presentation of gifts and greetings on the occasion of members' wedding anniversaries. Volunteers visited the sick in the hospital, residents in the nursing home and senior citizens lodge. Rose bowls are sent to members who are admitted to the hospital or are convalescing at home.

Donations/Purchases:

1. Donation to our church of $10,000 to purchase and install a new air conditioning unit

2. Ukrainian Museum of Canada, UWAC, in Saskatoon
3. Promin
4. Organizational and provincial UWAC fund
5. Chesterfield set for the church manse
6. Financial assistance to Sunday School and grade twelve graduates

The Executive for the 1999-2000 year:
Past President - *Anne Hudema*
President - *Phyllis Stanicki*
First Vice - *Dobr. Orysia Ehrmantraut*
Second Vice - *Lillian Prokopchuk*
Recording Secretary - *Pauline Semeniuk*
Corresponding Secretary - *Anne Fenuik*
Treasurer - *Marie Husak*
Board of Control - *Evelyn Kobylka, Iris Klewchuk, Vicky Stenka*
Educational-Cultural Committee - *Merle Maximiuk, Dobr. Orysia, Helen Cymbalisty*
Promin - *Anne Saley*
Membership & Goodwill Committee - *Lorrie Kaban, Betty Drushka, Lillian Prokopchuk*
Librarian - *Olesia Pitts*
Hospital Visitations - *arranged by Elsie Oystryk and Anne Olineck*
Scholarship Committee - *Rose Kaminsky, MaryAnn Trischuk, Dobr. Orysia, Marie Husak, Catherine Woloschuk*
UMC, UWAC, Saskatoon - *Levina Wintonyk*
English Press Reporter - *Levina Wintonyk*
Bazaar, Tea & Social Committee - *chaired by Gloria Filipchuk*
Archivist - *Sally Skwarchuk; assistant Gloria Wasylyniuk*
Sunday School - *Gloria Wasylyniuk*
Sales of Cookbooks - *Elsie Bilan*
Telephone Convener - *Anne Riabko*

Re-elected President, Phyllis Stanicki, expressed gratitude to her executive members, all committee chairpersons and to all members who gave their help and cooperation during the past year.

We send our very best wishes of good health and prosperity to all the members of the editorial committee and publishers of *Promin.*

Submitted by the recording secretary
Pauline Semeniuk

MEMBERSHIP RECOGNITION PROGRAM YORKTON SK

Стоять з ліва на право: голова відділу Фіялка Станіцка, Орися Дереновська (25 літ), Орися Дереновська (нова членка).
Сидять з ліва на право: Марія Волощук (30 літ), Василина Кирилюк (65 літ), добр. Орися і о. Ричард Ермантрат, Анна Шинківська (50 літ), Дорис Корбут (65 літ)

The UWAC, Olena Pchilka branch in Yorkton SK, held a Membership Recognition Program on February 6, 2000. For this occasion, Rev. Fr. Richard Ehrmantraut served the Thanksgiving Moleben for the health of all UWAC members as well as for the fruitful progress of the UWAC.

Following the Moleben, everyone was invited to the Ukrainian Orthodox auditorium for a noon luncheon. Dobr. Orysia Ehrmantraut was our congenial mistress of ceremonies. Our program began with the UWAC Hymn and Prayer. The delicious lunch was served by members of the Social Committee, chaired by Anne Riabko.

Seated at the head table were: Parish Priest, Rev. Fr. and Dobr. O. Ehrmantraut; President of the Yorkton UWAC branch, Phyllis Stanicki; Church executive President, Mr. Tyrone Klewchuk; Iris Klewchuk;

Yorkton USRA branch President, Mr. George Skwarchuk; Slawka Skwarchuk; Lena Kereluk, recipient of 65-year certificate; Doris Korbut, recipient of 65-year certificate; Anne Shinkewski, recipient of 50-year certificate; Mary Woloschuk, recipient of 30-year certificate; Iris Derenowski, recipient of 25-year certificate; Helen Cymbalisty, new member; Catherine Woloschuk, honorary member; Lillian Prokopchuk, Second Vice President; Lorrie Kaban, Membership Committee; P. Semenuik, Recording Secretary.

Greetings were given by Fr. Richard, Mr. Klewchuk and Mr. Skwarchuk.

Catherine Woloschuk related to us the first initiatives, subsequent selection and symbolism of our organization emblem, the Smoloskyp.

Anne Saley, Promin representative, spoke of interesting and important issues pertaining to our journal Promin.

We had a surprise performance by the students of the Ukrainian Dance Ensemble "Troyanda", who presented several dance items in their new Volyn costumes.

Lorrie Kaban introduced our new member and also read brief resumes of the 25- and 30-year certificate recipients.

UWAC activity resumes of the two 65-year certificate recipients and the 70-year recipient Pauline Oystreck (who was unable to attend), were read by Pauline Semenuik.

President Phyllis Stanicki had the pleasure of presenting the honorable members with a live corsage and a recognition certificate for their continuous membership in the UWAC.

Lillian Prokopchuk expressed words of thanks to all the individuals who helped in preparing and participating in the program. Three ticket draws were made: one for a one-year gift subscription to Promin, one for a silk potted plant and one for a live flower centerpiece. All proceeds were designated towards the Promin press fund.

The program concluded with a prayer and the traditional song, "De Zhoda v Rodynee".

.....продовження із сторінки 11

павук по середині церкви коштував три тисячі доларів і тих три тисячі зібрали діти поміж собою і він є окрасою церкви і досі.

Тодішні наші члени знали звідки взявся цей павук, але багато з них вже упокоїлися, а новим членам варто знати його історією. І таким чи подібними ділами варто заохочувати до Божого Дому на молитву і приносити дар Богові.

Хочемо мати добрі діти, хочемо бути ними задоволені, хочемо, щоб вони вийшли, як каже нам український народ „в люди", мусимо вже маленьку дитину наставляти на добру дорогу до Бога, а не до зла. Про добре виховання дітей і то вже, так би сказати, з колиски наш побожний народ каже „Чого Івась не навчився, то Іван вже не зможе". Виховання це не легка справа, на це треба багато праці покласти, але це велика радість для батьків і Боже Благословення.

Це що я кажу про дітей відноситься і до квітів. Щоб мати з них втіху треба також багато труду докласти, а для мене діти це квіти, а квіти це діти.

Після 28 років праці і радості в Громаді Св. Іллі прийшов час попрощатися з членами громади, з дітьми і з квітами. Сподіюсь, що з членами ми обоє і наш син Борис розійшлися в мирі, любові і спокою. Отець Остап прощаючись зі своїми парафіянами сказав „Двері нашого завтрішнього мешкання для усіх вас широко відчинені".

Моє прощання з дітьми було подібне до прощання мене в Корнберезі в Німеччині, але в Св. Іллі діти не плакали, бо тут вони мали своїх батьків і не треба клопотатись хто їх нагодує, хто вдягне їх, хто з любов'ю пригорне їх до серця, а в Корнберзі я була в очах дітей як рідна мама. Це таке було моє прощання з дітьми в Громаді Св. Іллі в Едмонтоні.

А з квітами було боляче прощатися. Ще поки ми вибралися з резиденції тодійшній господар Громади знищив всі три квітники і посіяв траву . Так пропали на наших очах мої квіти, мої любі діти. Вкінці серпня 1989 р. ми покинули довголітнє місце нашого побуту і замешкали в українськім домі для старших „Дніпро".

В Дніпрі я з приємністю споглядала на квіти, але я не відчувала до них такої любови як до моїх колишніх, може це тому, що я не працювала коли них. Але моя любов до дітей залишилась в мене на далі.

Коли я зустріну на вулиці дитину, то хоч до неї усміхнуся і погладжу її по голові, а якщо вона далеко, то я рукою до неї помахаю . . . На цьому я закінчую в 1993-ім р. мої спомини про мою працю і радість в церкві та з дітьми і квітами.

Дякую Всевишньому Богу, що дав мені силу поділитись моєю любов'ю і радістю з тими, хто може буде читати ці мої спомини.

Слава Богу за Його ласку до мене.

40TH ANNIVERSARY FUND

The donations listed in this section include all those received from March 1 to March 31, 2000. The Editorial Board gratefully acknowledgese the generous donation in support of Promin during this anniversary year.

$300.00
UWAC O Pchilka Br. Yorkton SK

$130.00
Rev Ostap & Dobr. Natalia Flak, Edmonton AB

$100.00
UWAC Kniahynia Olha Br., Edmonton AB
UWAC Olena Pchilka Br., North Battleford SK
UWAC Kniahynia Olha Br., Grimsby ON

$75.00
UWAC Olena Pchilka Br., Aylsham-Codette

$50.00
Sylvia Pawlik, Winnipeg MB
UWAC Olha Kobylanska Br., Surrey BC
UWAC St. Olha's Br., Ituna SK

$40.00
UWAC Daughters of Ukraine, Roblin MB

$30.00
Anna Trojan, Mississauga ON
Alice Chayka, Saskatoon SK

$25.00
Vera Shevchuk, Willowdale ON
Myroslava Spytkowsky, Beamsville ON

$20.00
Lidia Liber, Etobicoke ON
Justyna Maliniak, Winnipeg MB
Sylvia Geleta, Abbotsford BC
Anne Hudyma, Winnipeg MB
Kay Dykun, Dauphin MB
Helen Neurinski, Fort Frances ON

$15.00
Mary Antonishka, Surrey BC
Marusia Wenger, Montreal PQ
Jessie Drul, Oakburn MB
Stephania Spytkowsky, Beamsville ON

$15.00 cont.
G Saranchuk, Taber AB

$10.00
Nadia Peniuk, Hamilton ON
Domka Sturby, Sudbury ON
Pauline Hackman, Kelowna BC
Olga Struchynski, Thunder Bay ON
Pauline Boychuk, Grimsby ON
O. Nikiforuk, Richard SK
Anne Shouchouk, Surrey BC
Mary Hnatiuk, Windsor ON
Olga Boykiw, Calgary AB

$5.00
Natalie Monchak, Barrie ON
A Boychuk, Weston ON
A Pich, Dauphin MB
UWAC Lesia Ukrainka Gilbert Plains MB
W Kotak, Gilbert Plains MB
Dobr. Pearl Blazuk, Vernon BC
Dobr. Teresa Domaradz, Ituna SK

In the April issue we acknowledged donations made to Promin in honour of Pauline Ignash of Winnipeg, Manitoba. We regret that some of the names were omitted from the list. They are:

$20.00
Sonja Bejzyk,
T. and O. Monastyrski
Emily Strutynski,

$10.00
E. Wasylyshen
M. Lyseyko

A total of $450 was collected for Promin

In the October, 1999 issue a donation of $50.00 from Sally Rybalka, Prince Albert SK should have been credited to UWAC Kniahynia Olha Branch, Prince Albert SK

З початком 2000-го року наш журнал Промінь вступив в 40-ліття свого існування. З першим числом журналу, який вийшов в січні 1960 року здійснилася мрія проводу Союзу Українок Канади видавати свій власний журнал. Сорок років, це поважний час в історії Союзу, і за той період наш журнал відзеркалював велику працю нашого жіноцтва від моря до моря. Ми призначили число журналу за місяці липень/серпень як ЮВІЛЕЙНЕ ЧИСЛО, в якому ми подамо привітання які наспівають з нагоди ювілею і різні інші цікаві інформації, як спомини і.т.п. Якщо Провінційні Екзекутиви, відділи або пооди нокі членки бажають включитися до цього числа то просимо надіслати до редакції привіти/інформації і.т.п. не пізніше як до 15-го червня, 2000 р.

The year 2000 marks the 40th anniversary of our journal PROMIN. During the 40 years of its existence the journal has chronicalled the history of the Ukrainian Women's Association of Canada through reports of the activities of our Association at all levels. We have designated the July/August 2000 issue of Promin as our ANNIVERSARY ISSUE, in which we will include greetings and various other related information, such as memoirs, etc. The deadline for the submission of these is June 15th. Your cooperation in adhering to this date is appreciated.

The Editors

OLGA HANNOCHKO

OLGA (PLAWIUK) HANNOCHKO passed away on April 17th, 2000 in her 91st year. Prayer service was held on Tuesday February 22nd, and the Funeral Rite on Wednesday February 23rd. at St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral, Edmonton, Alberta. Very Rev. Fr. Stephan Semotiuk officiated with internment in the Beechmount Cemetery.

Olga Theodora Hannochko was born in New York City on August 5, 1908 to Emilia Levitsky and Volodymyr Stephen Plawiuk. In 1910 with baby sister Grace, grandmother Mary Levitsky and the Plawiuks moved to Winnipeg, Manitoba where Volodymyr (Walter) enrolled in a Theological College, and they subsequently became Canadian citizens. They lived in Saskatchewan and Alberta. Olga received schooling in Hafford, Saskatchewan and completed her elementary education in Edmonton, Alberta, graduating from Victoria High School in June 1927. The same year she took her teaching training at the Normal School in Camrose, Alberta. Olga Plawiuk taught for a few years and in 1936 she married Fred Hannochko, Principal.

The government of Alberta provided loans which were required to be paid back quarterly over two years. This was a blessing to the young teachers but only when the loans were completed was a shocking thing discovered: a 7% interest was levied.

At Olga's funeral, her daughter Lorna introduced me to a nurse friend from their university days who visited Lorna frequently at her grandparents Emelia and Walter Plawiuks' residence. Her friend said, "It was a beautiful huge mansion. I loved it". So the story must now unfold, how one person, Olga Plawiuk, changed and enhanced the lives of so many.

Olga's first teaching year was 1928-29. She had already paid off part of her loan and had $100 left. Her co-teacher and her husband came to Edmonton in July to locate a klinker brick home that was for sale near the University where he was enrolled in the Faculty of Law. Not knowing the south side of the river, they quite by chance came upon a brick home for sale but far too large for their needs. Out of curiosity Olga was encouraged to phone the Trust Company for the price. It was a two story red brick home, spread over two lots, one lot of lawn in front of it and a carriage house sitting in back. It was built by the first CPR doctor. Three verandah entrances all had pillar supports. The price? Going for taxes: $4000. Olga's $100 down payment would be just fine. You may be sure the papers to purchase were signed very quickly.

Walter Plawiuk was employed by the Canadian Red Cross (Edmonton Branch) delivering lectures on good health to the rural communities and, with the assistance of a nurse, vaccinated school children. He sought out children with handicaps that could be corrected and arranged for their accommodation in the Calgary Children's hospital. I like to think this home was a reward for the compassion and caring offered to so many by my parents; it was truly an impossible dream come true

It didn't end here. Farmers pleaded with my father in his travels to accommodate their sons with room and board while enrolled at university. This was easily done as the doctor's three-room suite-waiting room, examining room, and change room soon became three bedrooms to make a total of seven. We regularly had two students through the term, but one year I recall when our brothers served in the military and were overseas, four young men found a home away from home. The parents were delighted to find our large family atmosphere, good home-cooked meals (Ukrainian style) and not too distant from the university. Did providence have a role here? In searching for one home, found quite another by chance? Olga having just $100 and the Trust Company decided it would be sufficient? University students in need of accommodation; and the income was welcome to add to house payments. I like to think all this was a part of God's plan.

Miss Rose Farina's Eulogy: "On behalf of the seniors of St. John's Orthodox Cathedral, it is my great pleasure to share with you a few words in memory of Olga Hannochko. Firstly, we wish to extend our deep gratitude and recog-

nition to Mr. and Mrs. Hannochko from all the seniors. Mr. Fred Hannochko was the founder of our seniors club from its very beginning in 1980. He and his friends organized the fund raising and all the organizational meetings and programs for our seniors of St. John's Cathedral. The first meeting was held on November 14, 1980. An executive was elected-headed by Jack Repka. From that day the club has flourished and is proud of its achievements. Olga Hannochko as a long time member diligently served the seniors and carried out her duties faithfully. As well, she was our representative to "One Voice" which is very much concerned with vital issues of all seniors. We are very grateful to our dear Olga for her long-term dedication to this cause.

Personally I have fond memories of the families of both Hannochkos and Plawiuks from childhood days in Smoky Lake, Alberta. Mr. Walter (Volodymyr) Plawiuk in his countryside travels with the Red Cross was a guest in our home many times.

We extend our deepest sympathy to the family members for the loss of their beloved Olga. Olga Hannochko will be long remembered for her happy nature in our relationships together. Vichnaja Pamjat.

Mrs. Nellie Senniw a long time friend and member of the Ukrainian Museum of Canada, Alberta Branch in Edmonton, in her eulogy said, "Olga Hannochko joined the Ukrainian Museum of Canada, Alberta Branch in 1973. She was its first vice-president for two terms. Due to family illness she declined the position of president. Olga was a positive person and helped the Museum in all its endeavours, being very skillful in crafts. She held embroidery classes her specialty being hardanger. She helped with setting up weaving classes. Olga, and two other members, started the cataloguing of artifacts. Being a very supportive member she was always there to help with any project: art show, Easter display, or Heritage Days, which featured multi-cultural activities at Hawrelak Park every August to portray the many ethnic dances, musicals, and foods. This event attracted thousands of people. The members sought her opinion and advice as she never got emotional, but always thought a problem through before making a statement. She remained a member of the Museum Board until 1997 when she took up residence in Shepherds Care Wellness Centre.

$235.00 was raised for the Museum in Olga's memory, and donations to Project Ukraine totalled $1000.00

Over many years Olga served in the executive of the Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral, was President of the Provincial Executive of the UWAC, in the National executive when it was located in Edmonton, Women's committee St. John's Institute, in executive of the Edmonton Council of Women and was a National Council Life member.

Arlene Hannochko thanked friends and family for the happiness, comfort and joy they brought to her mother's life. Our characters are influenced by the people with whom we are in contact in our lives. Mom was a wonderful person. To all of you who touched her life and made her world a better place, thank you.

Tennyson wrote:
I have enjoyed greatly
Have suffered greatly, both with those that love me and alone .....
I am a part of all that I have met ...
Yet in thunder and in sunshine
That which we are we are
One equal temper of heroic heart, made weak with time and fate
But strong in will, to strive to seek and not to yield.

Olga Hannochko is survived by Lorna and Alex Gunn, Gerald and Blanche Hannochko, Arlene and Levern Wasylynchuk, four grandchildren, sister Nettie Fielder Fairhope of Alabama and Lillian and John Gregory. She was predeceased by her husband Frederick in 1982, her parents Emilia and Volodymyr Plawiuk, four brothers, Eugene, Nestor, William and Boris, and sister Grace Smith.

Lillian Gregory
Edmonton, Alberta

ОЛЯ (ІВАК) ФЛЕМІНҐ

У першу річницю упокоєння моєї дорогої дочки, **ОЛІ (ІВАК) ФЛЕМІНҐ**, яка відійшла у вічність 20-го березня, 1999 р в Оттаві, Онтаріо складаю $100.00 на пресовий фонд Променя, як нев'янучий вінок на її могилу.

Оля народилася 11-го вересня, 1944 то була вихована при Українській Православній Церкві Св. Юрія в Лашін, Квебек.

Хай пам'ять про ню буде вічною!

Наталка Івак (мама)
сестра, діти та муж
La Salle, Quebec

PAULINE ANDRUSIAK

On Sunday, June 5, 1999 PAULINE ANDRUSIAK of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Church in Calgary AB left us to reside with her Lord. Pauline was born in Luczyci, Western Ukraine on January 1, 1913. Arriving in Canada, she married Sam Andrusiak in 1941 in Regina SK, later moving to Calgary.

Pauline is remembered as a staunch supporter of the Ukrainian Orthodox Church. A tireless worker and contributor of the UWAC, Calgary Branch; she served as president during the 1965-1966 term. Her lovely alto voice added much to our church choir.

During the past few years she was an active member of St. Vladimir's Golden Age Club, enjoying the fellowship and friendship cultivated in the club.

She is dearly missed by her beloved husband of 58 years, Sam; her son & daughter, Bob and Joan; grandchildren Jeremy, Melissa and Jessica; brother and sister-in-law Jack & Jean Lasch and family, all of Calgary; sisters Ann, Katherine, Jean and families in Canada & Ukraine.

May God give our dear sister in Christ, Pauline, Eternal Rest!

Вічная пам'ять!

UWAC Olha Basarabova Branch, Calgary AB has donated $100.00 to the Promin Press Fund in memory of Pauline Andrusiak

Doris Maleschuk
Promin Convener

NICHOLAS HAWRYSH

After a lengthy illness NICHOLAS HAWRYSH passed away October 8, 1999 in the presence of his loving wife Olga. He was born December 19, 1912 in Meacham, Saskatchewan.

Nicholas traced his self-identity and convictions to the strong influence of his parents, participation in activities within local institutions and Petro Mohyla Institute. His formal education included Normal School, extra mural and classes at the University of Saskatchewan. His occupations included teaching, Federal Civil Service (V.L.A.), life insurance agent and ownership and operation of a taxi business in Saskatoon. During World War II he served overseas in the RCAF.

For many years he served as a cantor in the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral. In addition to having served 8 years as treasurer and 3 years as secretary on the board of the Cathedral, he was a long-standing member of the Ukrainian Self-Reliance League, was a Board member of New Community Credit Union, Petro Mohyla Institute and a treasurer of the Ukrainian Canadian Congress.

During his teaching career at Sichynski, Meacham, and Cudworth schools he organized and taught choir singing and instrumental groups. He held positions as president, secretary and librarian of the National Home in Meacham, as well as secretary of the Meacham Board of Trade. His participation in community life at large will be greatly missed by all.

Left to mourn his passing are his beloved wife Olga of 60 years, daughter Nadine and son-in-law David of Calgary, his grandchildren Kenneth and Daria McDonald, and son Dennis of Saskatoon. He also leaves his brothers Walter of Bissett, Man., Jerry (Shirley) of Windsor, Ont., sister-in-law Anne and Zannie of Toronto, Ont., as well as many relatives and friends.

Nicholas was predeceased by his parents Wasyl and Anna, brothers Maurice and Nester, sister Dora (Milton) Yager and sister-in-law Marion.

As an everlasting wreath in his memory a donation of $200. is made to the Promin Press Fund. May his memory be eternal!

Wife Olga,
son Dennis, daughter Nadine (David)
Grandchildren Kenneth and Daria
Saskatoon, Saskatchewan

Як нев'янучий вінок у світлу пам'ять довголітньої і відданої членки **НАТАЛКИ КУЛИК**, яка відійшла у вічність 18-го січня 2000-го року, членки відділу імени Софії Русової в Етобіко висилають дар у сумі $50.00 Вічна їй пам'ять!

Ярослава Балаура, голова
Констанція Чорна, секретар

Відділ імени Софія Руової в Етобіко висилає $50.00 як нев'янучий вінок у вічну пам'ять основноположниці і бувшої голови відділу, **АННА КРІЛЬ**, котра відійшла у вічність 8-го грудня, 1999 р. Вічна їй пам'ять!

Ярослава Балаура, голова
Констанція Чорна, секретар

НАСТЯ (АНАСТАЗІЯ) ЗАБОЛОТНА-ІВАНЧУК з роду Катеринич , заснула навіки 16-го лютого, 2000 р. після довгої боротьби з хворобою Алцгаймер.

Вона була членкою нашого відділу довгими роками - отримала 25-літню та 50-літню грамоти від Союзу, а пізнійше стала нашою почесною членкою.

За той час вона занимала різні позиції в заряді: голова, секретарка, касієрка, сестриця, референтка ми стецтва і архіву. Разом з першим чоловіком, Олексою Заболотним та із другим, Михайлом Іванчуком були щирими членами місцевої Української Православної Церкви Канади, ім. Св. Володимира в Редфілд, Саск. Вона багато виши вала до церкви та жертвувала на базарі чи розігравки,пекла просфори, та колачі кому потрібно було. Читала Українські часописи та журнал Промінь аж поки захворіла.

В її світлу пам'ять відділ ім. Лесі Українки в Редфілд-Річард жертвує $50.00 на журнал Промінь.

Хай у спокою з Богом відпочиває. Вічна їй пам'ять!

Від відділу Союзу Українок Канади, ім. Олени Пчілки з Норт Бетелфорд, Саск. висилаємо $60.00 на Промінь у світлу пам'ять трох членок, які відійшли у вічність.

МАРІЯ МАРТИНЮК-ТИМКО народилася 1910 року та прожила 88 років. Вступила у членство Союзу 1928 р. до відділу Ольги Кобилянської у містечку Витков, Саск. Упокоїлася 1998 р.

ПАРАСКА КОТИК народилася 1894 року. Вступила до Союзу 1927 р. до відділу Лесі Українки в околиці Витков, Саск. на початку заснування СУК. Упокоїлася 1999 р. проживши 105 років.

АННА ЗАВАЛЬСКА прибула до міста Норт Бетелфорд із чужої околиці і зараз вступила у членство місцевого відділу СУК. Маючи здібність доброї швачки, вона багато власно ручної праці шиття доложила до місцевої Української Православної Церкви. Прожила 97 років. Упокоїлася 1999 р.

Вищезгдані покійні були щирими членками місцевого відділу СУК і досмертними членами Української Православної Церкви (громади). Родинам покійних складаємо найщиріші співчуття а покійним Вічная пам'ять!

Катерина Маліцька
Референт Променя

У світлу і незабутню пам'ять **НАТАЛКИ ФАРИНИ КІТ,** жертвую як нев'янучий вінок $25.00 на пресовий фонд журналу Промінь. Я пізнала Наталку Фарину на одних з моїх перших крайових з'їздів, і Вона взяла мене під своє крило і ознайомила мене з богатьма провідних членок СУК. Від того часу ми стрічалися на з'їздах як добрі приятелі. Її участь на з'їздах приносила добрі поради і веселий гумор. Natalka, I often use your expression from the last convention in Regina - "I'm having a moment of sometimers". Наш Союз Українок, як рівнож ціла родина СУС, міцно відчує її втрату. Вічна їй пам'ять!

Маруся Венгер
Монтреал, Квебек

У світлу пам'ять незабутньої і дорогої приятельки **МАРІЇ АНДРУСЯК БЕРКО** яка відійшла у вічність 22-го лютого, 2000 р. у Вінніпезі, сестри Ковбель із Торонто замість квітів на її могилу, кладають дар в сумі $75 на Пресовий Фонд цінного журнала Промінь. З покійною Марією ми виростали, разом співали в церковному хорі і брали активну участь в молодечій організації при Соборі св. Покрови у Вінніпегу. Вічна їй пам'ять!

Надія Воробець
Люба Янкович
Оля Карманін

На нев'янучий вінок в пам'ять дорого всім нам **МИХАЙЛА ЦЬОНИ** який упокоївся 10-го березня, 1982 р. складаємо $40.00 на пресовий фонд Променя. Вічна йому пам'ять!

Дружина Марія
і діти - Наталка, Богдан, Андрій,
Стефан і Теодор

У світлу пам'ять наших найдорощих незабутніх - тата, діда і прадіда **КОРНИЛА ГРИНІВ** (упокоївся 10/3/90) і мами, баби і прабаби **АГАФІЇ ГРИНІВ** (упокоїлася 07/04/89). Пам'ять про них залишитья з нами на завжди.

З цієї нагоди даруємо $25.00 на журнал Промінь.
Вічна їм пам'ять!

Дочка Маруся Зимовець з родиною
Ст. Леонард, Квебек

In memory of my cousin **PARASKA SRAYKO** who was laid to rest May 22, 1999 in North Battleford, SK, enclosed is a donation to Promin in the amount of $25.00
Eternal Memory!

John and Annie Samcoe
Saskatoon SK

As an everlasting wreath in memory of our mother **MARY GRYPIUK**, who entered into eternal rest on January 21, 1999 we are donating $100.00 to the Promin press fund.
May her memory be eternal!

The family
Walter Grypiuk, Anna Burch,
Grandchildren,Great grandchildren

Forwarding $20, as an everlasting wreath in memory of my dear wife STELLA TEMRICH.
Eternal Memory!

Anthony Temrick
Revelstoke BC

Відділ ім. Княгині Ольги в Едмонтон, Альберта в пам'ять дорогої членки **РІТИ ПАСІЧНИК,** яка упокоїлася 8-го березня, 2000 р на 81-му році життя дарує $50.00 на журнал Промінь, як нев'янучий вінок на її свіжу могилу. Висловлюємо родині щире співчуття.

Вічна їй пам'ять!

Ольга Стельмащук
Референт Променя

Відділ Союзу Українок Канади ім. Леі Українки, Вінніпег, Манітоба пересилає $25.00 на нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої довголітьної членки **ТЕКЛІ (TILLIE) ПОЛЮБОК**, яка упокоїлася 29-го лютого, 2000 р. Родині висловлюємо наше щире співчуття, а покійній
Вічная Пам'ять!

Анастасія Міщук
Голова Відділу

...cont. from page 17

your heart" or "accept Jesus as your own personal saviour" to go to heaven. It often happens the pastor Bob shows up at the bedside of a person who has been a devoted member of the Orthodox Church for 50, 60, 70 or 80 years and proceeds to try to convince them that unless they pray the "sinner's prayer" and are "born again" they'll go to hell. We might laugh at this, but two points are worthy of consideration. First of all, this misguided zealot is flat out saying that the Orthodox Faith does not save. He's saying that everything we have been doing since our youth (not to mention apostolic times) our prayer, participation in the Holy Mysteries, fasting, etc. is worthless as far as saving our souls is concerned. I can't think of a more insulting or intolerant attitude towards the Orthodox (or any other) Church. Secondly, he is preying on people who are physically, mortally and spiritually weak. It's like spiritual rape latching onto a defenseless person and inseminating them with dubious and foreign spiritual ideas. Needless to say, anytime anyone approaches myself, my family members or my acquaintances in a hospital or nursing home in this manner they must be told to leave and never return, and lodging a complaint with the responsible authorities is a good idea, because they are surely doing this to others.

Does this mean that we must turn away everyone who would wish to give us or our loved ones comfort in time of distress? Absolutely not. Visiting, talking, reading to and comforting, and all those other things that make a hospital or nursing home stay more bearable are all acceptable and we believe that those who do these things are blessed by God, no matter what their faith. Our "spiritual defenses" must be in place only when the Faith is being attacked.

We as Orthodox are likewise obliged to pray for everyone, for the whole world even, as we do at every Liturgy - but the guidelines and canons regarding common prayer and participation in the Holy Mysteries with nonOrthodox are very clear and reasonable. Those of other faiths might wish to pray for us, but to truly pray with us they would have to become Orthodox. Let us do our best as faithful members of the Church to see that none of our faithful should ever be in the situation of having no Orthodox Christian to pray with, or of being besieged by sectarians denigrating and wishing to make them deny their Orthodox Faith.

Kazka Productions

Author - Lena Hryhor Gulutson Artist - Larisa Semballuk Cheladyn Musician - Gene Zwozdesky

The Mosquito's Wedding

Ой що ж то за шум

A comical spoof of a Mosquito's Wedding. Translated from a traditional Ukrainian Folk Song. Set to lively dance.

Snow Folk Song

Снігова пісня

In this song the children make a Snow Grandma and Snow Grandpa. Under a magic spell these snow folks come to life and dance a "hopak" together with all the animals of the forest.

Sing-A-Long Treasures

Співучі Скарби

A collection of songs and rhymes for children of all ages, covering all seasons and main holidays.

The Enchanted Christmas Tree

Зачарована Ялинка

Imagine a Christmas Tree that magically comes to life on Christmas Eve as Ivas' and his family are enjoying "Sviata Vecheria", the traditional Ukrainian Christmas Eve dinner. This delightful musical story relates the many traditions surrounding Ukrainian Christmas.

"Vesnivka" Spring Serenade

Веснівка

This is an enchanting read-and-sing-along book that celebrates the return of spring. All the animals rejoice in dance and song at the changing of the season. It culminates in the making of an Easter Egg.

Colourful children's books in Ukrainian and English with lively music and printed verse.

Each book with cassette $12.95, includes GST

We pay shipping!!

Send cheque or money order to:

KAZKA PRODUCTIONS LIMITED

11524 - 78 Avenue • Edmonton, Alberta
CANADA • T6G 0N5
ph: (403) 436 - 3010 • fax: (403) 471 - 5501
e-mail: cheladyn@freenet.edmonton.ab.ca

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100, Etobicoke, Ontario, M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO

Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.

UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

ВЕЛИКОДНІ ПРИВІТАННЯ

До Редації наспіло Великоднє привітання від слідуючого відділу, але вже запізно, щоб включити в журнал за місяць квітень разом їз іншими привітаннями.

Відділл ім.
Ольги Кобилянської,
Саскатун, Саскачеван

Розаля Сопатик, голова
Анна Михайлюк, Референтка
„Промінь"

ХРИСТОС ВОСКРЕС !
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $3.5 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

25 травня 1926 року

Сім пострілів, підступних і лукавих, -
На кожну літеру - один набій,
Й зоря погасла в небі голубім,
Своїм мигтінням осягнувши славу.
Сім стрілів, бо сім літер - це Петлюра,
Бо Україна - також літер сім, -
Поєднанні у запалі однім
З твоїм життя у дні лихої бурі.
І від Твоєї дорогої крови,
Здавалось, почорнів старий Париж,
І ми не знали, як благословиш
Ти нас на помсту і на битви нові.
Бо ж не дзвонили дзвони у столиці,
Бо Київ плакав тільки уночі,
А вороги збирались, як сичі -
Підстерегти печаль на наших лицях.
А ми, як сироти, поміж собою
Затаєно клялись на шаблях
Підняти вище жовто-синій стяг,
Що впав із рук Твоїх разом з тобою,
Ми несли прапор, славою повитий,
Бо знали, як і знаємо тепер,
Що наш Отаман лиш в Париж вмер,
А на Вкраїні буде вічно жити!

Михайло Ситник

**СИМОН ПЕТЛЮРА —
ГОЛОВА ДИРЕКТОРІЇ ТА ГОЛОВНИЙ ОТАМАН
ВІЙСЬКА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ**

Факсиміль Великодного звернення С. Петлюри власноручно ним писане - 1926 року

Як будете в церкві на 12 Євангеліях, слухатиме
Слово Боже про страсті Христові.
Як будете носити святу Плащаницю біля церкви,
Як співатимуть радісне „Христос Воскрес", -
згадуйте про мучеників України.
Згадайте про всіх, кого розстріляли більшовики,
згадайте й про тих, хто зі зброєю в руках боронить
хату рідну, землю від московських катів і своїх іуд-запроданців!
Згадайте і помоліться за них!
Не за горами кари час! Воскресне наша Україна,
скине з себе московсько-більшовицьке ярмо!
Не забувайте про мучеників і провідників наших!
Не забувайте про невинну кров і готуйтесь до помсти над ворогами,
що не дають нам жити по дюдському!

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-2001